

June 2009
Issue: 18

செங்கதிர்

கலட்சயம் கல்லாமல் கலக்கியம் கல்லை

கலங்கையிலிருந்து வெளிவரும்
கலை-கலக்கிய-பண்பாட்டுப் பல்சுவைத் திங்கள்

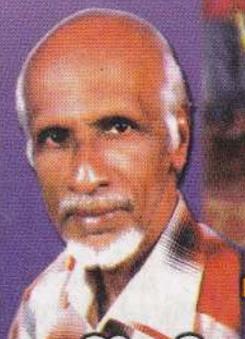

க. பேராசிரியன்

புதுமைப்பித்தன்

25.04.1908 - 30.06.1948

மணிக்கவிராயர்

‘மணிக்கவிராயர்’

மணிவாசகனின் மூன்று நூல்கள்
வெளியீட்டு விழா

50/-

ஆண்டு : 2009
வரிசை : 18

அன்பானவர்களே!

- * இவ்வருடத்திற்குரிய (2009) சந்தாவை இதுவரை செலுத்தாதவர்கள் சந்தாத் தொகையான ரூ.750/= ஐச் செலுத்தி உதவுங்கள்.
- * அன்பளிப்புக்களை வழங்க விரும்பும் நலன்விரும்பிகள் அதனை நடைமுறைப்படுத்தி உதவுங்கள்.
- * **வங்கி :** மங்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு.
கணக்கு எண் : 113100138588996 (நடைமுறைக்கணக்கு)
காசுக்கட்டளை : அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பு.
- * பணத்தைத் தொகையாக ஆசிரியரிடம் நேரிலோ/ காசுக்கட்டளையாகவோ / காசோலையாகவோ / வங்கி வைப்பு மூலமாகவோ செலுத்தலாம்.
- * காசோலைகள் / காசுக்கட்டளைகளை **த.கோபாலகிருஷ்ணன்** என்று பெயரிடுக.
- * உங்கள் ஆதரவை அளித்து 'செங்கதிர்' இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவுங்கள்.

மலையகத்தில் 'செங்கதிர்' கிடைக்குமிடங்கள்

ஹட்டனில்

கிருஷ்ணா எர்ரோர்ஸ்
86, சைட் வீதி,
ஹட்டன்.

புதுளையில்

V.சுந்தரன்
120/2, கனுபெலலல் வீதி,
புதுளை.

"இடைசியம் இல்லாமல்
இணக்கியம் இல்லை"

செங்கதிர்

▶ நோற்றம் : 30.01.2008 ◀

18

ஆனி 2009 (தி.வ ஆண்டு 2040)

▶ 2வது ஆண்டு ◀

ஆசிரியர் : செங்கதிர்

மூலண ஆசிரியர் : சம்புகன் குருஸ்

Tel : 0777492861

E-mail : croos_@yahoo.com

தொடர்பு முகவரி :

திரு.த.கோபாலகிருஷ்ணன்
இல.19, மேல்மாடித்தெரு,
மட்டக்களப்பு, இலங்கை.

Contact :

Mr.T.Gopalakrishnan
19,Upstair Road,
Batticaloa, Sri Lanka.

தொலைபேசி / Telephone

065-2223950 077-2602634

மின்னஞ்சல் / E-mail

senkathirgopal@gmail.com

ஆங்கிலத்தொகுப்பு

ஆங்கிலத்தொகுப்பு

ஆசிரியர் பக்கம்	02
அதிதிப்பக்கம்	03
தமிழ் இலக்கியங்களில் அறிவியல்....	06
பிச்சைச் சம்பளம் (கவிதை)	10
கதிர்முகம்	11
கொடுக்காப்புளி மரம் (சிறுகதை).....	12
இதயக்குழப்பம் (கவிதை).....	16
தமிழர் திருமணத் தெரிவுமுறையில் கயதெரிவு முறை ஒரு அறிமுகம்..	17
கருத்தாடல்.....	21
விளைச்சல் - 14 (குறுங்காவியம்)...	23
பதிவு	25
ஒரு படைப்பாளனின் மனப்பதிவுகள் - 5	27
சொல்வளம் பெருக்குவோம்-3	33
சமாதானத்தின் நிறம் சிவப்பு (கவிதை)	34
நீத்தார் நினைவு.....	35
செங்கமலம் -5 (தொடர் நாவல்).....	37
பகிர்வு	41
மலையகத்தில் சிறுகதை வரலாறும் வளர்ச்சியும்-2 (தொடர் கட்டுரை).....	44
சேனா (சிறுகதை).....	49
தீர்த்தக்கரை ஆலமரம் (கவிதை).....	53
மதிப்பிடமுடியவில்லை (கவிதை).....	54
மலையகக் கவிதை வரலாற்றின் முழுமையை நோக்கி.....	55
புனைகதை ஊக்குவிப்புப் பணி சிறுகதை மதிப்பீடு முடிவுகள்-2008	58
விளாசல் வீரக்குட்டி.....	60
லாவகம் (குறுங்கதை)	61
வானவில்.....	62

ஆசிரியர் வக்கீ

30.01.2008 அன்று கன்னி இதழ் விரித்த 'செங்கதீ' இந்த இதழுடன் (மார்ச் 2009) பதினெட்டு வயசுக்களைத் தந்துள்ளது. 'செங்கதீ' இன் வரவு தனிப் பிரதிகளின் விழிப்பானையே விட சந்தாதாரர்களிலேயே தங்கியுள்ளது. அந்தவகையில் 'செங்கதீ' சுஞ்சிகையை பிரதேச மட்டங்களில் அறிமுகம் செய்து சந்தா சேர்க்கும் நிகழ்ச்சி திரவின் கீழ் 'செங்கதீ' இதழின் முதலாவது அறிமுகம் கடந்த 31.05.2009 அன்று மணலூர் கிராமத்தில் நடைபெற்றது. மணலூர் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண கலாசார மண்டபத்தில் நடைபெற்ற இவ்வறிமுக விழாவுக்கு மணலூர் 'கலை இலக்கிய அமைதி'யின் தலைவர் கவிஞர் மணலூர் தேசிகன் தலைமையேற்றிருந்தார். 'செங்கதீ' அறிமுகத்தினை மணலூர் கலை இலக்கிய அமைதி தானாகவே முன்வந்து ஏற்பாடு செய்திருந்தமை பாராட்டுக்குரியதும் பயன்யிக்கதாமாதும் இலக்கியச் சிற்றிதழ் ஒன்றினைப் பிரதேச மட்டத்தில் அறிமுகம் செய்யும் இத்தகையதொரு செயற்பாட்டினைத் தாமாகவே முன்வந்து செய்தகையிட்டு மணலூர் கலை, இலக்கிய சபையின் தலைவர் கவிஞர் மணலூர் தேசிகன் மற்றும் கலை இலக்கிய அமைதியைச் சேர்ந்த கவிஞர் புலப்பாணந்தன், தருமசீலன், சாந்தகுமார், செல்வி.நிரஞ்சலா, சாந்தசேனா, செல்வி.உருத்திரா ஆகியோருட்கூட 'செங்கதீ' இன் நன்றிகள். இலங்கைத் தமிழ்ச் சூழலில் இலக்கியச் சிற்றிதழ் ஒன்றினை மாதாமாதம் கிரமமாக வெளிக்கொணர்வதில்லுள்ள பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் வெளியிடுவோருக்கு சிலவேளைகளில் மனச் சோர்வை ஏற்படுத்தினாலும் கூட, மணலூர் கலை இலக்கிய அமைதியினர் இத்தகைய ஆதரவு மேலும் உற்சாகத்தையும் உத்வேகத்தையும் அளிக்கிறது என்பதைப் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும் இலக்கியின் ஏனைய பகுதிகளிலுள்ள கலை, இலக்கிய அமைப்புகளும் இவ்வாறு உதவுமாறு 'செங்கதீ' அன்பான வேண்டுகோளை முன்வைக்கின்றது.

- செங்கதிர்ராணி.

அதிதிப்பக்கம்

'செங்கதீ' இதழின் திம்மநாடு அக்க
ஒய்வுபெற்ற விரும இராசாயன் (இ.ந.ச.)யும்
அருவியல் எழுத்தாளருமாவ
திரு.சுப்பிரமணியம் பேராசிரியன்
அவர்ருளாவார்.

★ இவர் 25.07.1940 இல் யாழ்ப்பாணம் தென் புலோலியூர் பிறந்தார். கிவரது தந்தையார் அக்கவேலி சரஸ்வதிவிருதியாசனலை முனிவரன் அயிர் பண்டிதர் க.சுப்பிரமணியம், தாயார் சின்னம்மா. ஆரம்பக்கல்வியை புற்றலை மகாவித்தியாலத்திலும் பின்பு கரவெட்டி விக்கிவேலம்வராக் கல்லூரியிலும் மேற்கொண்ட பேராசிரியன் இளமையில் கல்விக்கல் சிறந்தவன்வான்பினார். S.S.C (1956) பரீட்சையில் (1st Division) முதல் பிரிவில் சிறப்பிப்புற பின்பு பருத்தித்துறை ஹாட்டிக் கல்லூரியில் உயர்நாடு வகுப்பு படிக்கத் தேர்வார், அங்கிருந்து பஸ்கலைக்கழக விஞ்ஞான பீடத்திற்கு தெரிவாகிய தால்வாய் ஒருவராக கொழும்பு பஸ்கலைக்கழகம் சென்று (அக்ககாலப்பகுதியில் - 1990 நொழும்புக் கட்டுமை விஞ்ஞானப்பீடம் திருந்தது) வித்தாமைப் பட்டதாரியாக 1964ல் (B.Sc, 2nd Class honours) வெளியிறீனார். ஒரு கறு அமைதி கொழும்பு பஸ்கலைக்கழகத்தில் (Demonstrator) பதிறுக்கிப்பாளாகக் கூடமையாற்றினார்.

திடாடர்ந்து, (P.S.C) பொது சேவை ஆணையத்தினால் தெரிவுசெய்யப்பட்டு கிலங்கை மின்சார இலாக்காலியக் களவீரிக அமைதி மின்வலு நிலை யத்தில் கிரையாணலியவாளராக நியமிக்கப்பட்டார். அங்கு படிப்படியாக முன்னேறி கிரையாணப் பகுதி தலைவராக - மீதம கிரையாணலியவாளராக நியமிக்கப்பட்டு, மொத்தம் 37½ வருடங்கள் சேவையாற்றினார். அவர் தனது பதவியை விட்டு விடை ஒய்வுபெற்று தனது மகனின் டாக்டர் பட்டப்படிப்பிற்கு உதவி செய்யும் பொருட்டு கூடந்த ஆறுவருடங்கள் கித்தியானில் தங்கியிருந்து கற்போது கிலங்கை வந்துள்ளார்.

கிரையாணலியவாளராக தெரிவில் புரிந்த சாலப்பகுதியில், அங்கு தனது பகுதி எந்திராங்கலில் ஏற்படும் பிரச்சனைகளை தள்ளாக அலை சூறாய்ப்பு உரிய தீர்வுகளைக் கண்டு அங்கு பந்து ஆறாய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். சூழ்ப்பாக சமையலிவை தீர்வீழ்ச்சி மீள்கிட்ட நீந்தவேக்கத்தில் பாரிய உடைப்பெடுத்து தீர்ப்பாற்றுவேணை இவர் அங்கு செய்து, நீலத்திற்கு அடியில் ஒழுக்கு தீர்செல்லும் பாணதையை கண்டு

பிடித்தார். இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையை ஜப்பான் ஆலோசகர்கள் வெகு வாகப் பாராட்டியதும்லாது அந்த நாட்டுப் பத்திரிகையிலும் செய்தியாக வெளிவந்தது. இவரது சேவையை அடையாளம் கண்ட பிரித்தானிய நோயல் இரசாயனக்கழகம் இவருக்கு (Fellow member - F.R.C.S) பட்டமளித்து கௌரவித்தது. இலங்கை இரசாயனக் கழகமும் F.I.Chem.C பட்டமளித்து மேன்மை செய்தது.

1964ம் ஆண்டு கொழும்பு 7, புத்த மகளிர் கல்லூரியில் ஆசிரியராகவும், யாழ். புனித பற்றிக் கல்லூரியிலும், கரவெட்டி விக்கினேஸ்வராக் கல்லூரியிலும் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியுள்ளார். 1965/66ல் பொரளை அக்குவைனாஸ் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். 1970ல் எந்திரிமார் சங்கம் நடாத்தும் பரீட்சைக்கு கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் விரிவுரைகள் செய்வதற்கு ஒழுங்குகள் செய்து வகுப்புக்களை நடாத்திவந்தார். கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தின் உறுப்பினரான இவர் அதன் கல்விக் குழுச்செயலாளராகவும் பணிபுரிந்ததுடன் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் முன்புறக் கட்டிடத்தொகுதியின் முன்றாவது மாடி நிறைவு பெறவும் கணிசமான பங்களிப்புச் செய்தவர். இவர் உள்ளூரில் நடந்த சூழல் மாசடைதல், நீர்த்தேக்க ஒழுக்குகள், நீர் முகாமைத்துவம் போன்ற பல கருத்தரங்குகளில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றியுள்ளார். மேலும் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தின் பிரதிநிதியாக புதுடில்லியில் நடைபெற்ற 'சூழல்கல்வி' என்னும் கருத்தரங்கிலும், ஊட்டியில் நடைபெற்ற 'சூழல் மாசடைதலை தடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு' என்னும் கருத்தரங்கிலும் கலந்து கொண்டு உரையாற்றியிருக்கிறார். மேலும் ஆய்வுப் படிப்பிற்காக புதுடில்லி இந்திரப்பிரஸ்தா மின்வலு நிலையத்திற்கும், பாசிஸ்தான் இமயமலைச்சாரலில் தாபெலா நீர்த்தேக்கத்திற்கும் சென்றுள்ளார். தமிழ்நாடு நெய்வேலி லிக்கைநட்டு திட்டத்திலும் சென்னை நகரில் பேசின் பிரிஜி மின்சார நிலையத்திலும் ஆறுமாத கால பயிற்சி பெற்றுள்ளார்.

இவர் ஒரு சமூக சேவையாளன். இலங்கை விஞ்ஞான முன்னேற்ற சங்கத்தில் இரசாயன அறிவியல் பிரிவில் ஆட்சிக் குழு உறுப்பினராக, தவிசாளராக, செயலாளராக பல கௌரவ பதவிகளை வகித்து வந்துள்ளார். பிரசாரக்குழுவில் அங்கத்தவராகயிருந்து இலங்கையிலுள்ள பல மாவட்டங்களுக்கும் சென்று விஞ்ஞான தினங்களை ஒழுங்கு செய்து போட்டிகளை நடாத்த உதவி புரிந்துள்ளார். அங்கு அறிவியல் சொற் பொழிவாற்றி மாணவர்களது அறிவியல் ஆற்றலை மேம்படுத்தியுள்ளார். மேலும் 1996ம் ஆண்டிலிருந்து 'விஞ்ஞானமுரசு' என்னும் ஆண்டுச் சஞ்சிகைக்கு ஆசிரியராகயிருந்து வெளியீட்டு மாணவர் அறிவை வளர்க்கப் பெரிதும் உதவினார். இவரது சேவையைக் கௌரவிக்கும் முகமாக

விஞ்ஞான பிரசாரக் குழுவின் தலைவராக (2000) ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்து கௌரவிக்கப்பட்டார்.

இவரது முதல் கட்டுரை 'அழுக்கடையும் நீர்வளங்கள்' 31.03.1973 வீரகேசரி வாரமலரில் வெளியாகியது. அன்றிலிருந்து 500 அறிவியல் கட்டுரைகளுக்கு மேல் எழுதி வெளியீட்டுள்ளார். அறிவியலை மக்கள் மட்டத்தில் பரப்ப ஆர்வம் கொண்டு எழுத ஆரம்பித்தவர். தற்போது ஓய்வுபெற்ற பின்பு முழுமூச்சாக கட்டுரைகள் எழுதி வருகின்றார். பெரும்பாலும் வீரகேசரி, தினக்குரல் முதலிய பத்திரிகைகளில் ஞாயிறுப்பதிப்பில் வெளிவருகின்றன. உதயன் பத்திரிகையில் புதன் வசந்தத்தில் வெளிவருகின்றது. இவர் இதுவரை ஆறு நூல்கள் எழுதி வெளியீட்டுள்ளார்.

அவையாவன

1. வளரும் தொழில்நுட்பம் - 2001
2. கருகும் பசுமை - 2002
3. 21ம் நூற்றாண்டில் அறிவியல் அதிசயம் காத்திருக்கிறது - 2004
4. கலைச்சோலை - 2004
5. மாசடையும் உலகமும் நம் கடமையும் - 2006
6. குளோனிங் மற்றும் நானோ தொழில்நுட்ப அதிசயங்கள் - 2008

இவரது 'கருகும் பசுமை' என்னும் நூலிற்கு 1992ம் ஆண்டு வடகிழக்கு மாகாண விளையாட்டு மற்றும் கலாசார அமைச்சினால் பங்குறை இலக்கிய பிரிவில் சிறந்த நூல் என பரிசளித்து கௌரவிக்கப்பட்டது. மேலும் இலங்கை விஞ்ஞான முன்னேற்றச் சங்கம் சிறந்த அறிவியல் எழுத்தாளர் என 1993, 2005, 2006ம் ஆண்டுகளில் தெரிவுசெய்து விருது வழங்கியது. இவரது எழுத்தாற்றலை பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி குறிப்பிடும் போது 'சரளமான தமிழில் அறிவியல் வளர்ச்சிகளை தமிழ் மக்களுக்கு அறிவிக்கும் பணி இக்கட்டுரைகளில் நடந்துள்ளது. வாசகர்களின் அன்றாட வாசிப்பினூடே அறிவியல் வளர்ச்சிகளையும் தெரிந்து கொள்வதற்கான முறையில் வாசகர் கவர்ச்சியுடனும் தெளிவுடனும் செறிவுடனும் இக்கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பேராசிரியர்கள் சோ. சந்திரசேகரம், கே.டி. அருட்பிரகாசம் ஆகியோர் இவரது கட்டுரைகளைப் பாரட்டி இவரது நூல்களில் முன்னுரை எழுதியுள்ளார்கள். குமுதம் ஆசிரியர் லேனா தமிழ்வாணன் 'அறிவியலை பத்திரிகையாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல பாமர மக்களுக்கும் புரியும்வண்ணம் எடுத்துச்சொல்வதில் பேராசிரியன் பெரிய வெற்றியைப் பெற்றிருக்கிறார் என்பேன்' எனக் கூறியுள்ளார். சிறந்த முன்னணி அறிவியல் எழுத்தாளரான திரு. சு. பேராசிரியன் அவர்களை 'செங்கதீர்' இதழின் இம்மாத அதிதியாக அறியத்தருவதில் 'செங்கதீர்' பெருமையும் மகிழ்ச்சியுமடைகிறது.

■ ஆசிரியர்

தமிழ் இலக்கியங்களில் அறிவியல்

ச.பேராசிரியன்

ஊல்தோன்றி மண்தோன்றா காலத்து முந்திய மூத்த குடியினர் தமிழ் மக்கள். அவர்கள் கற்பனைக்கு எட்டாத நெடுங்காலமாக இப் பூமியில் வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றனர். பண்டைய காலத்தில் அவர்கள் அறிவியல் கலையில் மிகவும் சிறந்து விளங்கினார்கள் என்பது, அவர்கள் படைத்து அழியாது காப்பாற்றப்பட்ட ஒரு சில இலக்கியங்கள் வாயிலாக காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சங்ககால இலக்கியங்கள், கம்பராமாயணம், திருக்குறள், சீவகசிந்தாமணி, பிங்கலத்தை சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல், நாயன்மார் பாடல்கள், பாசரங்கள் போன்ற பல்வேறு நூல்கள் பண்டைய தமிழ் மக்கள் அறிவியல் அறிவில் சிறந்து விளங்கினார்கள் என்பதற்கு சிறந்த சான்றுகளாக விளங்குகின்றன.

இன்றிலிருப்பது போல அறிவியலை பௌதிகம், வேதியல், உயிரியல், வானவியல், தொழில்நுட்பம் என அவர்கள் வெவ்வேறு துறைகளாகப் பகுத்து வளர்த்தனர் என்பதற்கு சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. சில சமயம் இயற்கை அனர்த்தங்களின் போது அவை அழிந்து பட்டிருக்கலாம். இருப்பினும் காப்பாற்றப்பட்ட ஒரு சில இலக்கியங்கள் அவர்கள் சகல துறைகளிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தார்கள் என்பதை விரிவாகக் கூறியிருக்கின்றன. அவர்களது அறிவுக்கூர்மை இன்றைய விஞ்ஞானிகளுக்கு சற்றேனும் சளைத்ததல்ல என நாம் துணிந்து கூறலாம்.

உதாரணமாக வானவியல் மற்றும் சோதிடக் கலையை எடுத்துக் கொள்வோம். நவீன வானவியல் படியாத நமது சோதிடர்கள் சங்ககால சோதிடக்கலையை ஆழ்ந்து அறிந்து, அங்கு குறிப்பிட்டபடி சூரிய கிரகணம், சந்திரகிரகணம் ஏற்படும் திகதி நேரம் என்பவற்றை துல்லியமாக கணித்து மிகத் திருத்தமாக கூறவில்லையா? இக்கலையைப் பிரயோகித்து 19ம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த நவீன வானசாஸ்திரம் அறியாத அம்பலவாணர் என்னும் அறிஞர் தூமகேது வானில் தோன்றும் காலம் மற்றும் நேரத்தை திருத்தமாக கணித்து இங்கிலாந்து நோயல் அஸ்ரநோமிக்கல் சொசைட்டிக்கு அனுப்பிய வேளை அதை கண்ணூற்ற மேலைநாட்டு விஞ்ஞானிகள் பெரிதும் வியந்துபோய்,

அவருக்கு அந்த கழகத்தின் (Fellow member) பட்டமளித்து கௌரவித்தது பலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம்.

சந்திர கவர்ச்சி விசையினாலேயே சமுத்திரத்தில் அலைகள் தோன்றுகின்றன என்கிறது அறிவியல். அதேபோல நமது சூரிய குடும்பத்தில் காணப்படும் ஒன்பது கிரகங்களும் மனித மூளையை ஏதோ வொரு விதத்தில் பாதித்து அவனது செயற்பாடுகளை கட்டுப்படுத்துதல் சாத்தியம் என்கின்றது இன்றைய அறிவியல். இதனையே நமது ஆன் றோர்கள் கிரகநிலைகளை வைத்து ஒருவரது சாதகத்தை கணிப்பிட்டார்கள். தற்போதும் கணிப்பிடுகிறார்கள்.

மேலும் பூமியின் காலநிலை, வானில்தோன்றும் கிரக நிலைகளைப் பொறுத்தது என அவர்கள் நம்பினார்கள். மழைக்கோளாகிய வெள்ளி தெற்கே விலகியிருந்தால் மழையில்லாமையுக்கு அறிஞர் என எண்ணியிருந்தனர். இதனை புறநானூற்றில் (388)

‘ வெள்ளி தென்புலத் துறைய விளைவயல்
பள்ளம் வாடிய பயனில் காலை’
என விபரித்தார்கள்.

மேலும் அக்கினி நட்சத்திரம் வானில் தோன்றினால் கடும் உஷ்ணம் நிலவும் என்பது பண்டைய மக்களது ஐதீகம். தற்போதும் தமிழ் நாட்டில் அக்கினி நட்சத்திரம் தோன்றும் காலங்களில் அதி உஷ்ணம் உருவாகி வரட்சி ஏற்படுகிறது உண்மை. அதேவேளை தூமகேது வானில் தோன்றும் வேளை, அதிலுள்ள நச்சு தூசுகள் பூமியில் வீழ்ந்து மனித இனத்திற்கு பெரும் பாதிப்பு ஏற்படுத்துவது சாத்தியம் என்கின்றது அறிவியல். இதனை சிலப்பதிகாரத்தில்

‘ கரியவன் புகையிலும் புகைக்கொடி தோன்றினாலும்
விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரிலும்’

சனிக்கிரகம் புகை வீடுகளுக்குச் செல்லும்போதும் தூமகேது தோன்றினாலும், விரிந்த கதிர்களையுடைய வெள்ளி தெற்கே விலகியிருந்தாலும் (கேடு விளையும்) என இளங்கோ அடிகள் கூறுகின்றார்.

இன்றுவரை 103 மூலகங்கள் இப்புவிடில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னமும் கண்டு பிடிக்கப்படாத பல மூலகங்களும் இருக்கலாம். இவை ஒன்றுடன் ஒன்றோ அல்லது பலவோ சேர்ந்து திண்மம், திரவம், வாயு என்னும் பொருட்களை உண்டாக்குகின்றன.

இவைகள் திரண்டு அண்டங்கள் உருவாகின்றன. இப்பிரபஞ்சத்தில் கோடானு கோடி அண்டங்கள் காணப்படுகின்றன. நமது ஊனக்கண்களுக்கும் கருவிகளுக்கும் புலப்படும் அண்டங்கள் மொத்தத்தில் நான்கு சதவீதம் மட்டுமே. மனிதனால் இன்னமும் அறியப்படாத கரும்பொருள் 23 சதவீதமும் மீதி 73 சதவீதமும் கரிய சக்திவடிவத்தில் விண்வெளியை நிரப்பியுள்ளது என்பது சமீபத்திய அறிவியல். இதனை சூட்சமாக பரஞ்சோதியார் திருவிளையாடற் புராணம் பாயிரம் ஆறில் அன்றே கூறியுள்ளார்.

அண்டங்கள் எல்லாம் அணுவாக
அணுக்கள் எல்லாம்
அண்டங்க ளாகப் பெரிதாய்ச்
சிறிதாயி னானும்
அண்டங்கள் உள்ளும் புறம்பும்
கரியாயி னானும்
அண்டங்கள் ஈன்றாள் துணை என்பர்
அறிந்த நல்லோர்

- பெரிய உண்மையை சிறிய கவியில்
அழகாகக் கூறிவிட்டார்.

மூலகங்கள் என்றுமே அழிவுறுவதில்லை. ஒருபொருள் வேறொரு பொருளாக மாறலாம். ஐன்ஸ்டீன் விதிப்படி திண்மம் சக்தியாக மாற்றமடையலாம். அல்லது சக்தி திணிவாக உருப்பெறலாம். ஆனால் மூலகங்கள் அழிவதில்லை என்கின்றது அறிவியல். ஒரு மனிதன் இறந்துபோனால் அவனது பூதவுடலை மண்ணில் புதைத்து விடுகிறார்கள் அல்லது எரித்துவிடுகிறார்கள். இத்தாக்கங்களினால் மனித உடலில் இருந்த மூலகங்கள் அழிவுறா. அதை பூச்சி புழுக்கள் உண்கின்றன. அந்த மூலகங்கள் பூச்சி புழுக்களிலிருந்து புதிய பூச்சி களாக அல்லது புழுக்களாக பிறவி எடுக்கின்றன. அதை பறவைகள் உண்கின்றன. மனித மூலகங்கள் பறவை உடலில் சேர்ந்து முட்டையாக வெளிவருகின்றன. முட்டையிலிருந்து புதிய குஞ்சு தோன்றுகிறது. அதனை விலங்குகள் உண்கின்றன. மனித மூலகங்கள் அங்கு குட்டி களாக பிறக்கின்றன. இவ்வாறு கூறிக்கொண்டே போகலாம். மனித உடலில் இருந்த மூலகங்கள் பல்வேறு உயிரினங்களின் பிறப்பிற்கு பாத்திரமாகிறது. வேறு வகையில் சொல்லப்போனால் மனித உடலே பல்வேறு உயிர்களாகப் பரிணமிக்கின்றன. இத்தகைய கருத்தினையே மணிவாசகப் பெருமான்,

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாய் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன்'
என மிக அழகாகக் கூறியுள்ளார்.

இராமாயணத்தில் ஒரு காட்சி. சனகனுடைய மண்டபத்திலே தசரதன், சனகன், விசுவாமித்திரர் மற்றைய முனிவர்கள், இராம இலக்குவன், மற்றைய மன்னர்கள் எல்லோரும் அமர்ந்திருக்க அன்னமும் அரம்பையரும் நாண சீதை நடந்துவந்து மண்டபத்துள் நுழைந்தாள். அவள் உள்ளே நுழைந்து அருகில் வந்ததும் மன்னனையும் மாதவரையும் தவிர்த்து ஏனையோர் கைகள் எல்லாம் தலைமேல் சென்று குவிந்தன. மனமும் மற்ற கரணங்களும் சீதையை தெய்வ மென்றே கருதின உடம்பும் மனதின் ஆளுகைக்குட்பட்டதுதானே?

நைவளம் நவிறு மொழி நண்ண வரலோடும்
வையம் நுகர் கொற்றவனும் மா தவரும். அல்லார்
கைகள் தலைபுக்கன கருத்துளதும் எல்லாம்
தெய்வம் என உற்ற உடல் சிந்தை வசம் அன்றோ?

மனிதனின் ஆளுமைக்கு உட்பட்டது உடல். மனம் மட்டுமல்ல மற்ற அந்த கரணங்களிலும் சீதை தெய்வம் என்ற எண்ணம் பதிந்து விடுகிறது. மனம் நினைப்பதை உடலுக்கு தன்னிச்சையாக ஆணை செல்ல உடல் அதற்கு உட்பட்டு கைகள் தலைக்குமேல் ஏறுகின்றன. இது ஒரு நுணுக்கமான அறிவியல் உண்மை. இதை கம்பன் இங்கே பயன்படுத்துகின்றான். மேலும் நம்மில் உயர்ந்த ஒரு ஜீவன் அண்மையில் வரும்போது அங்கே ஒரு அதிர்வலைப்பரிமாற்றம் நடபெறுகின்றது. அந்த அதிர்வலைகள் நம்மை அடைந்து மனதுள் புகுந்து பதிவுசெய்து செயற்படுத்துகிறது. இந்த உளவியலை அன்றே அறிந்த கம்பன் 'உடல் சிந்தை வசம் அன்றோ?' என கவியில் கூறுகிறான்.

மேலும் சடாயு உயிர் நீத்த படலத்தில் கம்பர் சீதையை இராவணன் பர்ணசாலையொடு பெயர்த்து எடுத்து விமானத்தில் கொண்டு சென்றான் என வர்ணிக்கிறார். எனவே பண்டைய காலத்தில் தமிழர்கள் விமானம் வைத்திருந்தார்கள் என இப்பாடல் தெரிவிக்கிறது.

அவர்கள் தொழில்நுட்பத்திலும் சிறந்து விளங்கினார்கள் என்பதற்கு இதுவே சான்று. இவ்வாறு கம்பராமாயணத்தில் உளவியல், தொழில் நுட்பம், பௌதிகவியல் போன்ற பல்வேறு அறிவியல் துறை செய்திகள் ஆங்காங்கே பொதிந்து கிடப்பது அன்றைய மக்கள் அறிவியலில் சிறந்து விளங்கினார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றதல்லவா? ■

எனது பிச்சைச் சம்பள நாள்
என் பிள்ளைகளின்
மாதாந்தச் சம்பள நாள்!
மூத்தவள்
கேட்டால்தான் தருவாள்.
அடுத்த மகனிடம்
கேட்க விருப்பமில்லை.
'லோண்' காசைக் கழித்தால்
அவனுக்குக் கிடைப்பதும்
பிச்சைச்சம்பளம்தான்.
என்றாலும்
முஸ்பாத்தி பண்ண
ஏதாவது தருவான்!
மூன்றாவது மகள்
மூச்சே விடமாட்டாள்.
சாப்பாட்டு வேளையில்
கேட்டால் தருவாள்.
அடுத்த மகன்
பிள்ளைகுட்டிக்காரன்
கேட்டால்
முதலில் இல்லையென்பான்.
பிறகு தருவான்.
இளையவள்
கேட்காமலேயே

**பிச்சைச்
சம்பளம்!**

முடிந்ததைத் தருவாள்.
பிள்ளைகளெல்லோரும்
உத்தியோகம் பார்ப்பதால்
அரசாங்கம் தரமுறுக்கும்
பிச்சைச் சம்பளத்தை
இவர்கள் தருகிறார்கள்.

■ கவிஞர் செ.குணமூர்த்தி

கதிர்முகம்

புதுமைப்பித்தனின்

வாழ்க்கைக் குறிப்பு

- ◆ 1906 ஏப்ரல் 25 புதுமைப்பித்தன் பிறப்பு.
- ◆ பிறந்த இடம் திருப்பாதிரி புலியூர் (கடலூர்).
- ◆ தந்தை வி. சொக்கலிங்கம்பிள்ளை; தாயார் பர்வதம்மாள்.
- ◆ இயற்பெயர் சொ. விருத்தாசலம். தொடக்கக் கல்வி செஞ்சி, திண்டிவனம் கல்லக்குறிச்சி.
- ◆ 1931 திருநெல்வேலியில் ம.தி.தா. இந்துக்கல்லூரியில் பி. ஏ. பட்டம் பெறல்.
- ◆ 1931 ஜூலை திருமணம்; மனைவி கமலா.
- ◆ 1933 அக்டோபர் 18 காந்தி இதழில் முதல் படைப்பு 'குலோப் ஜான் காதல்' வெளியானது.
- ◆ 1934 ஆகஸ்ட் - 1935 பெப்ரவரி சென்னை வாசம். உழையன் உதவி ஆசிரியர்.
- ◆ 1935 ஜூலை 1943 செட்டம்பர் திணைமணி பத்திரிக்கை உதவி ஆசிரியர்.
- ◆ 1939 'உலகத்து சிறுகதைகள்' வெளிவந்தது.
- ◆ 1940 முதல் சிறுகதை தொகுதி வெளியானது.
- ◆ 1944 தினசரி இதழில் பணி.
- ◆ 1946 ஜெமினியின் - அவ்வை, காமவல்லி திரைப்படங்களுக்கு வசனம் எழுதினார்.
- ◆ பர்வதகுமரி புரடக்ஸன் என்ற திரைப்பட தயாரிப்பு நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டது.
- ◆ 1946 மகள் தினகரி பிறப்பு.
- ◆ 1947 - 1948 மே. எம். கே. டி. தியாகராஜ பகவதரின் ராஜமுக்தி படத்திற்காக புனேவாசம்.
- ◆ 1948 மே. 05 காச நோய்க்கு ஆளாகி திருவனந்தபுரம் திரும்புதல்
- ◆ 1948 ஜூன் 30 திருவனந்தபுரத்தில் மறைவு - வயது 42

நன்றி : தாமரை, ஜூலை 2006.

“காவியத்திற்கு ஒரு கம்பன்; கவிதைக்கு ஒரு பாரதி; சிறுகதைக்கு ஒரு புதுமைப்பித்தன் என்று தமிழ் இலக்கிய சந்தையில் பறையடித்து முழுங்கினேன்” என எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன் அவர்களால் சீலா கீக்கப் பெற்ற நவீன தமிழ்ச் சிறுகதையின் முன்னோடி புதுமைப்பித்தன் (சொ.விருத்தாசலம், 25.04.1906 - 30.06.1948) 1934 இல் எழுதிய இச்சிறுகதை அவரின் நினைவாக இடம்பெறுகிறது.

கொடுக்காப்புளி மரம்

வசிக்க வேண்டாம். அதற்கு வேறு இடம் இருக்கிறது. ராமனுடைய பெயரை வைத்துக்கொண்டால் ராமன் போல் வீரனாக இருக்கவேண்டும் என்று எங்காவது சட்டம் இருக்கிறதா? இதில் ஒன்றும் அதிசயமில்லை.

அங்கு வசிப்பவர்கள் எல்லோரும் கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவர்கள். அதாவது அங்கு வசிப்பவர்களென்றால்

அவர்களுடைய வீடு என்ற ஹோதாவில் ஒரு குடிசை, சில இடத்தில் ஒட்டுக் கட்டிடம் கூட இருக்கும். முக்கால்வாசி சாமான் தட்டு முட்டுக்கள் வெளியே, சமையல் அடுப்பும் வெளியே. எல்லாம் சூரியபக வானின் - அவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் - நேர் கிருபையிலேயேயிருக்கும். ஆண்கள், ஏகதேசமாக எல்லாரும், பட்டர்கள், அல்லது “பாய்கள்”. பெண்கள் சுருட்டுக் கிடங்கிலோ அல்லது

பக்கத்திலிருக்கும் பஞ்சாலையிலோ தொழிலாளிகள். அங்கு அவர்கள் தொழிலைப்பற்றிக் கவனிக்க நமக்கு நேரமில்லை.

காளியக்காவும், இசக்கியம்மாளும் அங்கு குடியிருக்கவில்லை; செபஸ்தியம்மாளும் மோரியம்மாளும் தான் குடியிருந்தார்கள். உண்மையில் காளியக்காளிகள் புதிய பெயர்களில் இருந்தார்களேயொழிய, வேறில்லை. மாதா கோவிலுக்குப் போகும் அன்றுதான் ஆரோக்கிய மாதாவின் கடா கூடம் இருப்பதாகக் காணலாம். பரிசுத்த ஆவி அவர்களுடைய ஆத்மாவைத் திருத்தியிருக்கலாம். அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. அந்த ஆத்மா சில வருஷங்கள் தங்கி இருப்பிடத்தைச் சுத்தப்படுத்தவில்லை என்று எனக்குத் தெரியும்.

ஆரோக்கிய மாதா தெருவின் ஒரு முனையில் அவற்றைச் சேராது தனித்து ஒரு பங்களா - அந்தத் தெருக்காரர்கள் அப்படித்தான் சொல்லுவார்கள் - இருக்கிறது. அது பென்ஷன் பெற்ற ஜான்டென்வர் சுவாமிதாஸ் அய்யர் அவர்கள் வீடு. அவர் ஒரு புரோட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவர். பெரிய பணக்காரர். “ஒட்டகங்கள் ஊசியின் காதில் நுழைந்தாலும் நுழைந்து விடலாம்; ஆனால் செல்வந்தர்கள் மோட்ச சாம்ராஜ்யத்தின் வாசலைக் கடக்க முடியாது” என்றார் கிறிஸ்து பகவான். சுவாமிதாஸ் ஐயரவர்கள் இதற்கு விதிவிலக்காக இருக்கவேண்டும் என்றோ என்னவோ, கர்த்தரின்

திருப்பணியைத் தமது வாழ்க்கையின் ஜீவனாம்சமாகக் கொண்டார். உலகத்தின் சம்பிரதாயப்படி அவர் பக்திமான் தான். எத்தனையோ அஞ்சுரானிகளைக் குணப்படுத்தும்படியும், என்றும் அவியாத கந்தகக் குழியிலிருந்து தப்ப வைத்தும், மோகூச சாம்ராஜ்யத்திற்கு வழி தேடிக் கொடுத்திருக்கிறார். நல்லவர்; தர்மவான்; சூயிற்றுக்கிழமைகளில் கோவிலுக்குச் செல்வார். புதிய ஏற்பாட்டில் மனுஷகுமாரனின் திருவாக்குகள் எல்லாம் மனப்பாடம்.

அவர் பங்களா முன்வாசலில் ஒரு கொடுக்காப்புளி மரம். பங்களா எல்லைக்குட்பட்டது. ஆனால் வெளியே அதன் கிளைகள் நீட்டிக்கொண்டு இருக்கும்.

வேறும் கொடுக்காப்புளி மரமானாலும் அதன் உபயோகம் அதிகம் உண்டு. கொடுக்காப்புளிப் பழம் ஒரு கூறுக்கு ஒரு பைசா வீதம் விலையாகும்பொழுது அதை யாராவது விட்டு வைப்பார்களா? பள்ளிக் கூட வாசலிலும், மில், ஆலைப் பக்கங்களிலும், சுவரியாயி காலையில் ஒரு கூடை எடுத்துக்கொண்டு சென்றால் ஒரு மணி நேரத்தில் கூடை காலி.

எவ்வளவு வருமானமிருந்தாலும் இந்தக் கொடுக்காப்புளி விபாபாரத்தில் சுவாமிதாஸ் ஐயரவர்களுக்கு ஒரு பிடிமை. “ஆண்டவன் மனித வர்க்கத்திற்காகவே சகல ஜீவராசிகளையும் மரம், செடி கொடிகளையும் சிருஷ்டித்தார். அதைப் புறக்கணிப்பது மனித தர்மமல்ல. மேலும், ஒதுக்கப்பட்டவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்

பட்டவர்களுக்கும், சிறு குழந்தைகளுக்கும் இதை மலிவாகக் கிடைக்கும் படி செய்வதினால், கிறிஸ்துவின் பிரியத்தைச் சம்பாதிப்பதற்கு வழி என்பது அவர் நியாயம். அவர்கள் தான் மோகூசா சாம்ராஜ்யத்திற்குப் பாத்திரமானவர்கள். அவர்கள் இதற்காகத் திருட ஆரம்பித்தப் பாவ மூட்டை கட்டிக்கொள்ளாத படி இவர் இந்தக் கைங்கர்யம் செய்து வருகிறார்.

கொடுக்காப்புளியில் உதிர்ந்து விழும் பழங்கள் சவரியாயிக்குக் குத்தகை. நாளைக்குக் கால் சூபாய். காலையிலும் மாலையிலும் வந்து எடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டியது. பணம் அன்றன்று கொடுத்துவிட வேண்டியது. இதுதான் ஒப்பந்தம்.

இதனால் ஒரு ஏழை விதவைக்கு ஒரு வழி ஏற்பட்டிருக்கவில்லையா? சுவாமிதாஸ் ஐயரவர்கள் இதைவிடத் தமது தர்ம சிந்தனையைக் காட்ட வேறு என்ன செய்ய முடியும்?

திங்கட்கீழமை காலை.

சவரியாயி வரக் கொஞ்சம் நேரமாகிவிட்டது.

அந்தத் தெருவின் மற்றொரு கோடியில் பெர்னான்டெஸ் என்ற பிச்சைக்காரன் - பிறப்பினால் அல்ல, விதியின் விசித்திர விளையாட்டுக்களினால் அகண்ட அறிவின் ஒரு குருட்டுப் போக்கினால் - எடுத்த காரியம் எல்லாம் தவ

றியது. மனைவியும் பெண் குழந்தையின் பொறுப்பைத் தலையில் போட்டு விட்டுச் சென்றுவிட்டாள்.

இரண்டு உயிர்களுக்கு உணவு தேடுவதற்கு வழியும் இல்லை. இதனால் பிச்சைக்காரன் வீட்டின் முன் வந்து கிறிஸ்துவின் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு நிற்பான். அது ஹிந்து வீடானாலும் சரி. புரோட்டஸ்டான்ட், அல்லது மகமதிய, எந்த வீடானாலும் சரி. கிடைக்காவிட்டால் முனங்கலும் முணுமுணுப்பும் கிடையாது. இந்த விஷயத்தில் அவன் குழந்தையும், அதற்கு மூன்று அல்லது நான்கு வயதிருக்கும் - அதுவும் வரும். அதற்கென்ன? உதஸாகமான சிட்டுக்குருவி.

உலகத்தின், தகப்பனின் கவலைகள் ஏதாவது தெரியுமா? எப்பொழுதும் சிரிப்புத்தான். பெர்னான்டெஸின் வாழ்க்கை இருளை நீக்க முயலும் ரோகினி.

அன்று சுவாமிதாஸ் அய்யர் அவர்களுடைய வீட்டையடைந்தான். வந்தபொழுதெல்லாம் இரண்டணா என்பது சுவாமிதாஸ் அவர்களின் கணக்கு. அது கிடைக்காத நாள் கிடையாது. அதிலே பெர்னான்டெஸ்ஸிற்கு அய்யரவர்களின் மீது ஒரு பாசம். ஏமாற்றுக்கார உலகத்தில் தப்பிப் பிறந்த தயாளா என்ற எண்ணம்.

“தோஸ்தரம் அம்மா” என்றது குழந்தை.

“தோஸ்தரம் வருது ஆண்டவனே!” என்றான் பெர்னான்டெஸ்.

‘ஸ்தோத்திரம்’ என்ற வார்த்தை வராது. அதற்கென்ன? உள்ளத்தைத் திறந்து அன்பை வெளியிடும் பொழுது தப்பிடமாக இருந்தால் அன்பில்லாமல் போய்விடுமோ?

சுவாமிதாஸ் ஐயர் சில்லறையெடுக்க வீட்டிற்குள் சென்றார்.

கூட வந்த குழந்தையைச் செக்கச் செவேலென்ற கொடுக்காப்புளிப் பழம் அழைத்தது. ஓடிச்சென்று கிழிந்த பாவாடையில் அள்ளி அள்ளி நிரப்புகிறது.

வெளியே வந்து கொண்டிருந்த சுவாமிதாஸ் அய்யர் கண்டுவிட்டார். வந்து விட்டது கோபம்.

“போடு கீழே! போடு கீழே!” என்று கத்திக்கொண்டு வெளியே வந்தார்.

குழந்தை சிரித்துக்கொண்டு ஒரு பழத்தை வாயில் வைத்தது. அவ்வளவு தான். சுவாமிதாஸ் கையிலிருந்த தடிக்கம்பை எறிந்தார்.

பழத்துடன் குழந்தையின் ஆவியையும் பறித்துக்கொண்டு சற்று தூரத்

தில் சென்று விழுந்தது தடி. திக்பிரமை கொண்டவன்போல் நின்ற பெர்னான்டெஸ் திடீரென்று வெறிபிடித்தவன் போல் ஓடினான்.

குழந்தையிடமல்ல.

கீழே கிடந்த தடியை எடுத்தான்.

“போ, நரகத்திற்கு. சைத்தானே!” என்று கிழவர் சுவாமிதாஸ் மண்டையில் அடித்தான். கிழவரும் குழந்தையைத் தொடர்ந்தார்.

பிறகு...?

கைது செய்தார்கள். கிழவர் அடித்தது எதிர்பாராத விபத்தாம். பெர்னான்டெஸ் கொலைகாரனாம்!

அவனும் நியாயத்தின் மெதுவான போக்கினால் குழந்தையைத் தொடர்ந்து செல்லக் கொஞ்சம் நாளாயிற்று. வேறு இடத்திலிருந்துதான் பிரயாணம்.

நன்றி : ‘புகழ் ஒளி’ (சிறுகதைத் தொகுதி)

வெளியீடு : ஐந்திணைப்பதிப்பகம், சென்னை. 6ம் பதிப்பு, செப்டெம்பர் 1989.

அன்பான வேண்டுகோள்!

சந்தாதாரர்கள் தங்கள் 2009ம் ஆண்டுக்குரிய சந்தாவைச் செலுத்திப் புதுப்பிப்பதுடன் தங்களுக்குத் தெரிந்த கிலக்கிய ஆர்வலர்களில் குறைந்தபட்சம் ஒருவரையாவது சந்தாதாரராகச் சேர்த்து உதவுங்கள். அது ‘செங்கதீர்’ இன் வரவுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் உரமாக அமையும்.

2009ம் ஆண்டுக்குரிய ஆண்டுச்சந்தா ரூ.750/- மட்டுமே.

இருந்திருப்பினும் நிறுவனம் சார்ந்த முறையிலும், நுண்மையான படிமுறைகளையும், செயல்திட்டங்களையும், உள்ளடக்கிய ஒரு முறைமையாக வடிவம் பெறுவது வேல் அமுதனின் இச்சொல்லாக்க முயற்சியினூடாகவே.

சுயதெரிவு முறை என்றால் என்ன?

சம்பந்தப்பட்டவர் தாமாகவே, சுதந்திரமாக தன் விருப்ப அடிப்படையில் வாழ்க்கையைத் துணையாகத் தெரிவு செய்யும் வழிமுறையே சுயதெரிவுமுறை என்கிறார் வேல் அமுதன். சுயதெரிவு முறைக்கும் - சுயம்வரத்திற்கும் என்ன வேறுபாடு? என சிலர் வினவலாம். சுயம்வரமானது இதிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட ஓர் நிகழ்வு. அது அரசியல் தளத்தில் நிகழ்த்தப்பட்டது. மேலும் பெண்களே குறிப்பாக இளவரசிகளே தெரிவு செய்கின்ற மரபு காணப்பட்டது. ஆனால் இவரது கருத்துப் பிரகாரம், ஆண்/பெண் எனும் வேற்றுமைத் தன்மைக்கோ/பாரபட்சத்திற்கோ இடமளிக்காது ஆணின் மேலாதிக்கத் திற்கு இடமளிக்காமலும் வரனையோ/வதுவையோ தெரிவு செய்கின்ற முறையே சுயதெரிவு முறை என்கிறார் இவர். ஆணின் மேலாதிக்கம் இம் முறையில் இல்லை என்ற வாதத்தை இவர் முன்வைப்பினும் நடைமுறையில் அதன் இருப்புத் தன்மையை கேள்விக்கிடமாக்கின்றது. பழைய கல்யாணத் தரகு முறையில் முன்கூட்டியே பெண்ணின் புகைப்படம் வழங்கும் முறையும், திருமணம் பொருந்திய பின்னரே ஆணின் புகைப்படம் வழங்கும் முறையும், கொண்ட அசமத்துவமான அல்லது சமத்துவமற்ற ஓர் ஆணாதிக்கமிக்க திருமண முறையாக இருந்தது என்பார்.

பழைய முறையிலுள்ள குறைபாடுகளைக் களைந்து அவற்றிற்கு மாற்றீடுகளை வழங்குவதன் வாயிலாகவும் புதிய யுத்திகளுடனான செம்மையாக்கம் பெற்ற ஒரு வார்ப்பே சுயதெரிவு முறையாக இன்று வலம்வரும். 13 ஆண்டுகளிற்கு மேலாக இவரது இப்பணி ஈடுபாடு, அதன்பால் வந்த அனுபவத்தினாலும் சிறப்பு செம்மையாக்கம் செய்து அதற்கென்ற பத்து இலக்கணங்களை வழங்கி, அதனை ஓர் முறைமையாக முகிழ்ந்தெழச் செய்தார். அப்பத்துப் பண்புகள் பற்றி வீரவாக நோக்குவோம்.

01) சந்திப்பு முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறையில் மாத்திரமே

பழைய முறையை ஒரே அடியாக புரட்டிப்போடுவதாக இப்பண்பு உணர்த்த முனைகிறது. பழைய கல்யாணத் தரகுத் தொழிலில் தரகரே வீடு வீடாய்ச் செல்லும் முறையை மாற்றும் ஒரு சமூகப் புரட்சியாகவே திருமண சேவை நிலையங்களின் எழுச்சி உணர்த்துகின்றது. இம் முறையானது ஓர் தொழில் முறைப்படுத்தப்பட்ட பண்பினையும், நவீன பாணியில் இயங்கிவரும் தொழில்துறைகளின் குணம்சங்களை ஒத்த

தாயும் அமைவதால் இதன் அவசியமும் உணரப்படும். புதிய விண்ணப்ப தாரிகள் தவிர்ந்து ஏனையோர் முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறையிலேயே சந்திப்புக்களை ஏற்படுத்த வேண்டியுள்ளனர். திருமண சேவையில் முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்கிலமைந்த சந்திப்பு என்பது இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் கல்யாணத் தரகுத் தொழில் பரிணாம வளர்ச்சியில் இது 'வியத்தகு பரிமாணமாக' உள்ளது.

02) ஆலோசனையாக அங்கத்தவர் ஆலோசனையகத்திற்கு வருகைதர முடியாத விடத்து அவரின் பிரதிநிதிகள் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.

வாடிக்கையாளர் தொழில் நிகழ்வுகளை உள்வாங்குதல் என்பது அந்நிலையில் இருந்த எனக்கு தெளிவாகப் புலனாகின்றது. ஆலோசனையகத்திற்கு பிரதிநிதிகள் வருதல் என்பதும் ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றமே. பாரம்பரிய இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பேச்சு திருமணத்தில் பெற்றோருக்கும் கல்யாணத் தரகருக்குமிடையே ஊடாட்டம் இருந்தது. பெற்றோரோ, தந்தையோ இல்லாத விடத்து, ஏனையோர் பிரதிநிதிகளாய் இருந்துள்ளனர். ஆனால் இன்றைய புலம்பெயர் நிலையில் தேவைகளுக்கேற்ப, தொன்றுதொட்ட மரபுகளும் மாற்றங்களும் கைவிடப்படும் நிலையும் ஏனையோர் புதிய நடிப்புகு ஏற்பதும் இம் மாற்றத்தினை விளக்கும். வெளிநாட்டில் இருப்பவர்களுக்கு யாராவது ஒருவர் பிரதிநிதியாக பங்கேற்கவேண்டிய சூழ்நிலையே இன்று.

03) குடும்பம், வரன், வதுவை சம்பந்தமாகவும் நிறைவான தகவல்களைத் தொகுத்து, வகுத்து வழங்கப்படுகின்றன.

வரன், வதுவைக்கான கடிதக்கோப்பு முறையிலுள்ள படிவத்தில் முழு விபரங்களும் காணப்படுகின்றன. ஒரு நபருக்கு அதுசார்ந்த சகல விடயங்களையும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் பார்ப்பதோடு பொருந்துமா / பொருந்தாதா? என்பதை அக்கடிதக் கோப்பு கொண்டுள்ள இரத்தினச் சுருக்கத்தாள் (Summary Sheet) தெளிவுபடுத்தும். இது இரு பகுதிகளைக் கொண்டது. ஒன்று பொதுவிடயம். (பிறந்த ஆண்டு, பால், இனம், மதம், சாதி, தொழில், உடல்வாகு, போன்றவை) பற்றியது. மற்றையது சோதிட விடயம் (நட்சத்திரம், பாவம், தோசக்கிரகங்கள், தோஷம் முதலான விடயங்கள்) பற்றியது.

04) ஒவ்வொரு கடிதக் கோப்பும் தகவல்களுக்கு மேலாக சாதகக் குறியீடு, சான்றிதழ்களின் புகைப்படப் பிரதிகள், சாதகச் சாதிட அட்டவணைகள், எதிர்பார்ப்புக்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது.

05) கழகக் கோப்புகள் பால் ரீதியாகவும், நாடு ரீதியாகவும், வயது ரீதியாகவும் வகுத்து வைக்கப்படுகின்றன.

06) வேறுபட்ட தொகுதி வகைகளை வேறுபட்ட நிறங்கள் அடையாளப்படுத்துகின்றன.

07) தகவல்கள் ஆண்டு ரீதியாக மீள் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றன.

08) ஒவ்வொரு ஆண்டும் கழகக் கோப்புகள் புதுப்பிக்கப்படுகின்றன.

09) மூன்றாண்டுகள் தொடர்ச்சியாகப் புதுப்பிக்கத் தவறும்பட்சத்தில் முன்னறிவிப்பு எதுவுமின்றி கழகக் கோப்புகள் நீக்கப்படுகின்றன.

10) ஒவ்வொரு அங்கத்தவர்களுக்கும் ஆலோசனையகத்தைச் சரியாக இனம் காணப் பயன்படுத்த வழிமுறையைக் கூறும் 'வழிகாட்டி' நூல் வழங்கப்படுகின்றது.

இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் திருமணத் தெரிவுமுறையில் இப்பத்துப் பண்புகளுடனாக உதயமாகும் 'சுயதெரிவுமுறை' என்பது புத்தாக்கச் செயற்பாடு ஆகும். அலைந்துமுன்று அசையும் இத் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு இது ஒரு வரப்பிரசாதமாகவே கொள்ளும் நிலை. காரணம் சமூக வலையமைவினை (Social Network) உறவுகளை, நண்பர்களை, சுற்றத்தைத் தொலைத்த இச்சமூகத்திற்கு யார் இத் தெரிவுநிலைப் பண்புகளைத் தொகுத்து வழங்குவார்? என்பது ஐயத்திற்கு இடமில்லாத செய்தி. எனவேதான் வேல் அமுதன் போன்றோரின் இதுசார்ந்த செயற்பாடுகள் இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் புகியதோர் பரிமாணத்தை யே காட்டும்.

உசாத்துணைகள் :

- ◇ Dumont, Louis, 1983. Affinity as a Value, Chicago, University of Chicago Press.
- ◇ Levi-Strauss, Claude, 1969. The Elementary Structure of Kinship. Boston Beacon Press.
- ◇ பத்மநேசன், சண். 2008. புலம்பெயர் நிலையில் தமிழர் திருமணம் - பகுதி 6, கொழும்பு, ஞாயிறு தினக்குரல். 14.12.2008
- ◇ வேல் அமுதன், செவ்வி (பேட்டி), கொழும்பு, 09.10.2008

நீலாவணன் ஒரு சிறந்த கவிஞர் அல்லவாம்!

-இளையதம்பி தயாநந்தாவின் கண்டுபிடிப்பு-

சக்தி T.V. GRAND MASTER நிகழ்ச்சிப் படப்பிடிப்பு

- அிக்கரைச்சக்தி -

கூடந்த வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 28ம் திகதி சக்தி T.V Grand Master நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றும் பொருட்டு களனியிலுள்ள சரசுவிய படப்பிடிப்பு நிலையம் சென்றிருந்தேன். Grand Master Dr.G.S.பிரதீப் அனைவராலும் அறியப்பட்ட ஒரு மேதை. நாம் நினைத்துக்கொண்டு போகும் ஒரு நபர். சம்பவம், புகழ்பெற்ற நாடு போன்றவற்றை அவர் கேட்கும்போதே கண்டுபிடித்துச் சொல்வதோடன்றி மேலதிக தகவல்களையும் தெரிவிக்கும் நடமாடும் கலைக்களஞ்சியம் அவர். இந்நிகழ்ச்சிக்கு நடுவர்களாக பிரதீப், கோபாலகிருஷ்ணன் மற்றும் இளையதம்பி தயாநந்தா என்போர் இருந்தனர். பிற்பகல் 4.00 மணிக்கு ஆரம்பமாக வேண்டிய நிகழ்ச்சி இரவு 7.00 மணிக்கே தொடங்கியது. ஏற்பாட்டாளர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க ஐந்து பிரபல நபர்களைத் தெரிவுசெய்துகொண்டு சென்றேன். இந்தப் பிரபலங்களை ஒரே நாட்டில் தெரிவு செய்யக்கூடாது என அப்போது எனக்குக் கூறப்படவில்லை. எனவே, இலங்கையைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் சாண்டோ சங்கரதாஸ், புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் மகாலிங்கம், கவிஞர் நீலாவணன், மாஸ்டர் சிவலிங்கம் என்போரையே நான் தயார்படுத்திக்கொண்டு சென்றேன். இவர்களைப் பற்றியும் இவர்கள் எப்படியான பிரபல நபர்கள் என்பதனையும் நான் கூற வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

முதலில் இவர்களது தகவல்களை நடுவர்களிடம் கொடுக்கும் படி ஏற்பாட்டாளர்கள் கூறினர். அவ்வாறு கொடுத்தபோது நடுவராக இருந்த இளையதம்பி தயாநந்தா இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபன அறிவிப்பாளராக இருந்தவர். கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் வருகைதரு விரிவுரையாளராயும் பணி செய்தவர். எனது தெரிவாக இருந்தவற்றைப் பெற்றுவிட்டு, சாண்டோ சங்கரதாஸ் பெரிய சாதனையாளர் அல்ல, அவரைவிட சாதாரண மனிதர்கள் கூட சாதனைகள் செய்கிறார்கள் எனக்கூறி அவர் பெயரைப் புறக்கணித்தார். மாஸ்டர் சிவலிங்கம் வில்லுப்பாட்டுக் கலையில் புகழ்பெற்றிருந்த போதும், லட்சு வீரமணி போன்றோரும் இக்கலையில் வல்லுனர்கள் என்று கூறி அதனையும் புறக்கணித்தார். பேராசிரியர் மகாலிங்கம் உலகப்புகழ்பெற்ற அதிர்வுக் கோட்பாட்டைக் கண்டுபிடித்தபோதும் ஏனைய கண்டுபிடிப்பாளர்கள் போல் பிரபலம் பெறவில்லை என்று கூறி அதனையும் புறக்கணித்தார். புலவர்மணியின் பெயரை முன்னொரு நிகழ்ச்சியில் சேர்த்துவிட்ட காரணத்தால் அதுவும் புறக்கணிக்கப்

பட்டது. கவிஞர் நீலாவணனைப் பொறுத்தவரை அவர் கூறிய வார்த்தைகள்தான் என் மனதை மிகவும் பாதித்தது. ஈழத்தின் தாசுரெனப் புகழ்ப்படும் நமது கவிப்பேரரசரை - கவிஞர் படையையே உருவாக்கிய நீலாவணனை அவர் மட்டமாகவே பேசினார். மகாகவி, சேரன் இவர்களைத்தான் தான் பெரிய கவிஞர்களாக மதிக்கிறாராம் என்றார். அத்தோடு ஐவரையும் ஒரே நாட்டில் தெரிவுசெய்திருப்பதால் அனைத்தையும் புறக்கணிப்பதாக ஏனைய நடுவர்களும் தெரிவித்தனர். எனக்கும் நடுவர்களுக்குமிடையே இது சம்பந்தமாக அரை மணிநேரம் வாக்குவாதம் நடந்தது. ஊர் என்றாலும் சரி, நாடு என்றாலும் சரி, தேசம் என்றாலும் சரி, கண்டம் என்றாலும் சரி, பிரபலமான ஒரு நபரைத் தெரிவுசெய்யலாம் என்றே Grand Master நேரே தோன்றி T.V. இல் அப்போது தெரிவித்திருந்தமையால் தான் தமிழ்பேசும் சமூகம் அனைத்தும் தெரிந்து வைத்திருக்கும் ஐந்து இலங்கைப் புகழ் பிரபலங்களைத் தெரிவுசெய்தேன். கடைசியில் விவாதம் முற்றி யான் நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றாது வெளியேற முற்பட்ட போது ஏற்பாட்டாளர்கள் என்னைச் சமாளித்து வெளியேற வேண்டாம் என்றும், பிறிதொரு இலங்கையரைத் தெரிவுசெய்யாமலும் கூறினர். அதன்படி பொறியியலாளர் K.A.S. குலசிங்க அவர்களைத் தெரிவு செய்துகொடுத்து நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றினேன். Grand Master 13வது கேள்வியின் பொழுது அவரைச் சொல்லிவிட்டார். ஆனால் யான் பங்கு பற்றிய நிகழ்ச்சி ஒளிபரப்பப்படவில்லை. சுமார் ஒருமாதம் கடந்து Grand Master நிகழ்ச்சியில் வேறு ஒருவர் புலவர்மணி பெரியதம்பிப் பிள்ளையைத் தெரிவுசெய்து பங்குபற்றியதைப் பார்த்தேன். அதுகுறித்து நிகழ்ச்சிப் பணிப்பாளருக்கு முறைப்பாடு செய்தேன். அதன் விளைவாக மீண்டும் டிசம்பர் 7ம் திகதி மற்றொரு வாய்ப்பு எரிக்கப்பட்டது. எனது முந்தைய நிகழ்ச்சியை ரத்து செய்து இந்த நிகழ்ச்சியை ஒளிபரப்புவதாகக் கூறினர். அறிவாளர் Dr. பிரதீப் உடன் மீண்டும் நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றும் வாய்ப்புக் கிடைத்ததையிட்டு மகிழ்ந்த யான் அங்கு சென்றபோது இளையதம்பி தயானந்தா அங்கு காணப்படவில்லை. அவர் வெளிநாடு சென்றுவிட்டதாகக் கூறினர். ஏனைய இரு நடுவர்களுமே இருந்தனர். 20-20 Cricket Season 02 என அழைக்கப்பட்ட இந்த நிகழ்ச்சியில் முதல் சுற்றில் வெற்றிபெற்ற யான் இரண்டாம் சுற்றில் 10 புள்ளிகள் பெற்றுத் தோல்வியுற்றேன். இந்நிகழ்ச்சி Shakthi TV இல் ஒளிபரப்பப்பட்டால் ரசிகர்கள் அதைப் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கும்.

திரு. இளையதம்பி தயானந்தா அவர்களே!

இச்செங்கதிர் இதழ் தங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது. அக்கரைச்சக்தி அவர்களின் குற்றச்சாட்டைப் படித்துப் பார்த்து தாங்கள் பதில் அளிப்பதற்காக. — **ஆசிரியர், செங்கதிர்.**

செங்கதிரோன் எழுதும்

(கவிஞர் நீலாவணனின் 'வேளாண்மை'க் காவியத்தின் தொடர்ச்சி...)

'வேளாண்மை'க் காவியம் (1) குடல் (2) கதிர் என இரு பகுதிகளைக் கொண்டு. அதன் தொடர்ச்சியான விளைச்சல் காவியம் (3) காய் (4) பழம் எனத் தொடர்கிறது. 'விளைச்சல்' காவியத்தின் 'காய்' ப்பகுதி முற்றிற்று. காவியத்தின் இறுதிப்பகுதியான 'பழம்' இந்த இதழில் தொடங்குகிறது.

4. பழம்

அன்னம் கருவுற்றாள்

அன்னமும் செல்லையாவும்
அன்றில்கள் ஆனார்! வாழ்வில்
கன்னிமை கழிய அன்னம்
கனியொன்றைக் கருவிலுற்றாள்.
"என்னடி...." இன்னும்....?" என்றே
எதையோ தான் அறிந்துகொள்ளப்
பின்னாலே திரிந்தாள் பெத்தா
பிடியொன்றும் பெற்றாள் இல்லை.

நாட்களோ நகர்ந்து மாதம்
நான்கினைக் கடந்து போக,
ஊர்க்கடை முன்னாள் ஓர்நாள்
உலாவந்த செல்லையாவைக்
கூப்பிட்டான் வண்டிக்கார
குடிவெறிச் சாமித்தம்பி
"ஆப்பிட்டான் செல்லன்" என்று
அடுத்தவர் விலகிப் போனார்.

“என்னடா... இளைய போடி
 இன்னும் ஒன்றும் இல்லை.
 சொன்னால் தான் என்ன? அர்சை
 சொன்னால் சொல்லவேண்டாம்.
 அன்னம்மா வயிற்றில் இன்னும்
 அடைபாளம் காணோம் என்று
 பொன்னம்மா பொருமுடின்றான்
 பொடிச்சிபின் நினைவை என்ன?”

சமீபமே விட்டார் இல்லை—
 அறைய வெறியில் நின்று
 பூமியில் தள்ளம் பாறி
 புழுதியில் வீழவும் பந்த்தான்.
 “ஓம்” என்று சொல்லச் செய்தி
 ஒருவாறாய்ச் சொல்லக் கேட்டு
 அறியோ சத்தமிட்டுச்
 “சரியான ஆள் நீ” என்றான்.

முழுமதி நினைவில் என்று
 முகில் இலா வலன் பாய்சில்
 எழுதிய நினைவைப் போல
 எழில்கொளும் மகவைக் கண்பு
 “புழுதியே உன்டா யிற்றா?
 புள்ளி”என் றன்னை கேட்க
 முழுதிநான் மாதவென்று
 முடித்தாய்ச் சொன்னான் அன்மை.

மனதிலே மதிர்ச்சி வெள்ளம்
 மணமியைப் புடைத்துப் பாயக்
 களவெலும் நனவாய் ஆகிக்
 கனிந்தது காலம் என்றே
 இராமப்பி யாத இன்பம்
 எந்திய களகம், மச்சான்
 மனையிலை நாடி சூடி
 மங்கலச் செய்தி சொன்னான்!

■ இன்னும் வினையும்.

பதிவு

‘மணிக்கவிராயர்’ மணிவாசகனின்

மூன்று நூல்கள் வெளியீட்டு விரா

அம்பாறை மாவட்டம், ஆலையடிவேம்பு பிரதேசத்தில் குறிப்
 பிடத்தக்க காலம்வரை மக்களோடு பற்றுடன் பழகி நற்றொண்டாற்றி
 பிரதேசத்திற்குப் பெருமை சேர்த்து புகழ்ப்புகழ் பெருந்தகையாய்
 வாழ்கின்ற தங்களின் காலகட்டத்தில் பராரட்டியக் கௌரவிக் கப்பட்ட
 சாதனையாளர் தஞ்சக்காக கவிஞர் என்.மணிவாசகன் (சமாதான
 நீதவான், தலைவர் ‘மகாசக்தி’ நிறுவனம்) அவர்களால் எழுதப்பட்டு
 தொகுக்கப்பட்ட ‘கவிதைளாக் அர்ச்சனைப் பூக்கள்’ எனும் ஓர் நூலும்,
 ‘எந்த/பெண்/சூழல் உருமைகள்’ எனும் கட்டுரை நூலும், ‘எங்கள்
 வழி’ எனும் கவிதை நூலும் ஆகிய மூன்று நூல்களும் ஏக காலத்தில்
 04.04.2009 அன்று ஆலையடிவேம்பு மகாசக்தி கட்டுறவு மண்டபத்தில்
 நாடறிந்த மூத்த எழுத்தாளர் தமிழ்மணி திரு.இரா.நாகனின்மம்
 (ஆல்.மணி) அவர்களின் தலைமையில் வெளியீட்டு வைக்கப்பெற்றன.

மூன்று நூல்களையும் முறையே பிழிந்து மாகாண உள்ளநாள் சி
 ஆணையாளர் திரு.எம்.தயாபரன், மண்முனைப்பற்று கருவாஞ்சிக்
 குடி பிரதேச செயலாளர் திரு.எஸ்.அருள்ராசா, ஆலையடிவேம்பு
 பிரதேச செயலாளர் திரு.எஸ்.கரன் ஆகியோர் வெளியீட்டு வைத்தனர்.
 சாதனையாளர்கள் கௌரவியில் திருவாளர்கள் கதிரேசப்பிள்ளை

கந்தையா (கல்விச்சீசலை), கவிஞர் என்.மணிவாசகம் ஜே.பி. (மணிக்கவிராயர்), கவிஞர் வி.பி.சிவப்பிரகாசம் ஜே.பி. (ஊடகம்), இறைபலிச் செம்மல் தம்பியப்பா கைலாயபிள்ளை ஜே.பி. ஆயர்வேத வைத்தியர் அருண்மமா கப்பையா, மத்தளக் கலைஞர்களான வீரக்குடி சந்திரலிங்கம், வெள்ளைக்குட்டி ஞானமுத்து ஆகியோருடன் விஷ வைத்தியர் முத்தான்குட்டி அருள்ராஜாவும் அவரவர் துறைசார்ந்த பணிகளுக்கான மேடையில் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். நூல் வெளியீட்டு நிஷ்வொன்றின் போது துறைசார் சேவையாளர்கள் இவ்வாறு கௌரவிக்கப்படுதல் நல்லதொரு முன்மாதிரியாகும்.

மணிக்கவிராயர்

- ◇ மணிக்கவிராயர் என்.மணிவாசகன் அவர்கள் 09.11.1944 அன்று கல்முனையில் பிறந்தார். இயற்றியார் மணிக்கவிராயர் தந்தை அய்யாபி நோணியர் அப்பா தாய் சாயித்தம்பி அழகம்மா. ஆரம்பக் கல்வியைச் சிங்களத்தில் பயின்ற இவர் பின் கல்முனை இராமகிருஷ்ண வித்தியாலயத்திலும், பாத்தியாக் கல்லூரியிலும் இணைந்து தமிழும் ஆங்கிலமும் கற்றார். க.பொ.த.(உயர்தரம்) வரை கல்முனைப் பாத்தியாக் கல்லூரியில் பயின்ற இவர், 1966 இல் எழுத்துலகப் பிரவேசம் செய்தார். நெடுஞ்சாலைகள் திணைக்களத்தில் பணி புரிந்து ஓய்வுபெற்று, பின்னர் ஆலையடிவேம்பு மகாலயத்தி் றிழுவ னத்தின் தலைவர் / முன்னைய உணவியாளராய் பணிபுரிந்து வருகிறார்.
- ◇ கவிதைத் துறையில் ஈடுபாடு கொண்ட இவர் மானவய் பருவத் திலிருந்தே வீரமேயரி (மாணவர் கேசரி), சுதந்திரன் பத்திரிகைகளில் எழுதி வந்தார். பாவாங்குளில் பல்வற்றிலும் பங்குபற்றியுள்ளார்.
- ◇ பத்திரிகைகளில் பிரகாசமாகிய தனது கவிதைகளை காலத்துக்கு ஏற்ற வகையில் தேர்ந்தெடுத்து 'சுறுசுறு', 'குருவர் சிட்டுகனம்' என்ற பெயர்களில் ஏற்கனவே இரு கவிதை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.
- ◇ 'மனக்கவிராயர்' நிறுவனத்தின் மூலம் இவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'சங்கத்' எனும் காலாண்டிதழ் வெளியீடுகின்றது.
- ◇ 'மணிக்கவிராயர்', 'கவிஞன்', 'புதுமான்', 'மான்', 'மணிக்கவிராயர்', 'சுடானக் கண்ணன்' ஆகிய பன்னெட்டு பெயர்களில் எழுதி வந்தபோதும் 'மணிக்கவிராயர்' என்ற பெயரே இவரோடு ஒட்டிக்கொண்டது.

- த.கோ.

ஒரு படைப்பாளரின் மனப் பதிவுகள் - 5
■ கவிவணர்

இருபவர்த் கௌரவிக்கிறாயாக்கும் எழுத்துகள் :

கவிதையை அறிவியல் சார்ந்த பதிவு என்றும், கவிஞர்களை அறிவியல் ரீதியிலிகளென்றும் கண்ணியப்படுத்துகிறார்கள் என்றழைக்கோ. எங்கு போனாலும் கவிஞர்களை முதன்மையும் முக்கியத்துவமும் பெறுவதற்கு இடம் காண்பீறும் அனுகூலமையிடம் காணாமலும் ஆணை இன்றையக் கவிஞர்களுக்கு 'பிழைப்பைப் படைப்பற்றல்' இறந்தக் கவிப்பிழைப்பைச் சிறுபுகழ்கிறது. சின்னச்சின்னங்களில் கௌரவிக்கிறது. வெறும் எழுத்துக் 'அருக்குகெனலாம்' கவிதைகளைப் போல மானிவந்துகொண்டிருப்பதன் கவிதைக்கிருக்கின்ற கண்ணியம், கவிதைக்கிருக்கின்ற கௌரவம் கிதைக்கப்படுகிறது. கவிஞர்களுக்குரிய சின்னமும் சின்னம்கூட்படுகிறது.

எழுத்துகள், இலக்கியப் படைப்பியல் முயற்சிகள் உண்மைசார்ந்த உளவியல் அனுபவங்கள் திறைந்ததாக, வாழ்க்கையைப் பெண்ணும் சித்தியங்களாக வெளிப்படுத்தும். கவிஞன் போது, வாழ்க்கையின் இயலாக கவிதைச் சிந்தனை பதிவுசெய்யப்பட வேண்டும் அப்படி வெளியிட்டால் மட்டுமே அது சரியான பயன்பாடுகளைக் கொடுத்தெடுக்கும். அதுவன்றி, அப்படியில்லாமல் யதார்த்தத்திற்குப் புறம்பான கற்பனைத் தோண்டலும், புரிந்துகொள்ளமுடியாத குறியீடுகள், ஓணான், பல்லி நடமலட்டங்களும் கொள்ளும் வாழ்க்கைக் கௌரவம் கவிதைகளைக் அல்லது கவிதைகளைப் போல வந்து சாதிக்கப்போவது எதுவுமில்லை என்படிச் சொன்னாலும் இதுதான் இன்றைய உண்மை நிலை. எல்லாம் எங்கும் தெரியுமன்ற இறையன்மும், அதிபேதாணித்தவயனை வித்துமய் கெடுக்கும் ஒரு படைப்பாளரான இணக்கப்பட்ட போதுவனதல்ல.

படைப்புகள்தான் எழுத்தாளரின் முகத்தையும், முகவரியையும் வெளிப்படுத்துவர் நிழல் பரியம். ஆதக்கவையக் கொண்டே படைப்பாளி அங்கீகரிக்கப்படுகிறார்.

இன்றையக் கவிதை அல்லது இன்று வெளியாகிக்கொண்டிருக்கும் கவிதைகள் விளக்கமில்லாத, விளக்கிக்கொள்ளமுடியாத ‘எழுத்துச் சூத்திரங்களாகவே’ ஜனனிக்கின்றன. அல்லது கசியும் காதற் பிகபிகப்புக்களாகவே பிரசவமாகின்றன. உண்மையாகவே இலக்கியத்தை நேசிக்கின்ற புத்திஜீவி வாசகர்கள் கூட கவிதையின் பக்கம் தலைவைத்துப் படுப்பதேயில்லை. ஏன்?... அனேகமாக எல்லாம் ஒன்றைப்போலவே இருக்கின்றன. ஒன்றிலும் உயிர்ப்பு இல்லை. விளக்கமில்லை. அருவருக்கத்தக்க குறியீடுகள், அம்மணம் பேசும் வார்த்தைப் பின்னல்கள். சில கவிதைகளை வாசிக்கும் போதே வாந்தி வருகிறது. எடுத்துக்காட்டாக காத்தான்குடி ஞானி.என்பவர் எழுதியுள்ள கவிதையின் சில வரிகளைப் பாருங்கள்....

“என்ட செல்ல அல்லாவே..

அண்ணாந்து யார்த்த வாய்க்குள்ள

அஞ்சு நம்சந்தான்... காகப் பீ!

வழிசல் வேல காக்கா இது

வம்புல பொறக்க யார்த்தது

வாசீன்டல சமாதானமாம்

வாசீக்கீற யேப்பரெல்லாம் இதான

நொட்டிப் யாரன்”

— கல்முனை புகவம் வெளியிட்ட ‘வாஷிங்டன் கனவு’ என்ற கவிதைத் தொகுதியில் வெளியான கவிதை இது. இதில் கவிதைக்குரிய அம்சங்கள் ஏதாவது நிறைந்திருக்கிறதா?... ஒரு கவிதைக்குத் தேவையான அழகியல், சமூகத்தின் கட்டுப்பாடெல்லாம் சிறுபிள்ளைத்தனமாக எல்லை மீறப்பட்ட விதத்திற்கு இந்தக் கவிதைமட்டும் போதும்.

ஒரு கவிஞனுடைய கோபத்திலும் கவித்துவமிருக்க வேண்டுமல்லவா!... கவிஞனுடைய கோபத்தோடு வெளிப்பட்ட ஒரு கவிதையைப் பாருங்கள்.

“எட்டேகால் லட்சணமே! எமனேறும் யுரேய!

மட்டில் யெர்யம்மை வாகனவே! - முட்டக்

கூரையல்லா வீடே! குலாமன் தூதுவனே!

ஆரையா சொன்னாய் அடா!”

இதைத்தான் கவித்துவமென்பது. கவிதை இலக்கணம் ஒருபுறமிருக்கட்டும். குறைந்தபட்சம் சொல்லும் விதத்தில், சொல்லப்படும் விடயத்தில் கவனமெடுக்க வேண்டியது கவிஞன் கடமையல்லவா?

இதுதான் இன்றையக் கவிதையின் பலவீனம். இதனாற்றான் எந்த வாசகனும் கவிதையைத் தேடிப் படிப்பதில்லை. அது ஏனென்ற இந்த உண்மை எல்லோருக்குமே தெரியும். இந்த உண்மையை எந்த விமர்சன விற்பன்னர்களும் சொல்ல விரும்புவதில்லை. சொன்னால் தங்களது ‘பட்டிஹோளாகி வீடுமே’ என்ற பயம் அவர்களுக்கு. இதனால் சாய்ந்து, சரிந்து உயிர்ச் சேதமாகிக் கொண்டிருப்பது கவிதை. கவலைக்கிடமான நிலையிலிருக்கும் எங்கள் கவிதைக்கு வைத்தியமும், புதிய இரத்தமும் கொடுக்க வேண்டியது கவிதை அறிந்தவர்கள், கவிதையைத் தெரிந்தவர்களது கடனாகவும், கடமையாகவும் இருக்கிறது. இதை யாரும் மறுத்துரைக்க முடியாது. நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும் கவிதைக்கு இன்று தேவை மருத்துவம், வைத்தியம்.

எங்களது வாழ்வை, நாங்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதை, வாழ்வதற்காக நாம் எதிர்பார்ப்பதைக் கொதுப்பிக்கொண்டு வராத படைப்புகள் பிறந்தும் வேலையில்லை. அப்படியல்லவா இவை பிறந்து வந்தும் சிறப்பதில்லை. எங்கள் இருப்பு, எங்களது உணர்வுகள் ஸ்பரிசிக்கும் நிகழ்வுகள் பதிவு செய்யப்படாமல் வெறும் வார்த்தைக் கோலங்களாக வரும் எலும்புக் கூடுகள் சாதிக்கப் போவதென்ன?... உண்மை சார்ந்த உளவியல் அனுபவங்களாக வெளிப்படும் ஆக்கங்களால் மட்டுமே சரியான பயன்பாடுகளைக் கொய்தெடுக்க முடியும்.

எங்களது தேசத்தின் இலக்கிய வளம், குறிப்பாகக் கவிதைப் படைப்பியல் சோடையோனதாக வரலாறில்லை. பாரதிக்குப் பிந்திய காலங்களில் ஆரோக்கியமான ஆக்கவிலக்கியங்களை அகழ்ந்தெடுத்துப் பந்தி வைத்தவர்கள் இலங்கைப் படைப்பாளர்களே. பாரதியும், பாரதிதாசனும் தொடாத உச்சங்களை, உயரங்களைக் கூட எங்களது மூத்த தலைமுறையினர் தொட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதை, இந்தச் செய்தியைச் சொல்லக் கூட ஆளில்லை. சொல்லி விளங்கவைக்க திறனாய்வாளர்களில்லை. அறிவாளர்களில்லை. தமிழ்நாட்டில் கண்ணதாசன் ஒரு நல்ல கவிஞர். அவர் ஒருவர்தான் அங்கிங்கென ‘சிலபல’ செய்ய முயற்சித்திருக்கிறார். மற்றப்படி அங்கும் பெரிதாக பெளர்ணமிகள் முகங்காட்டவில்லை. ஆனால் இங்கே... மார்தட்டிச் செல்லுமளவிற்கு எங்களது மஹாகவியும், நீலாவணனும்,

முருகையனும் கவிதை படைத்துச் சிகரமெழுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தச் செய்தியை எடுத்துச்சொல்ல எந்தப் பேராசிரியருமில்லை. சிற்றாசிரியர்களும் இல்லை.

பல்கலைக்கழகங்களும், அங்கிருக்கின்ற பேராசிரியர்களும், கலாநிதிகளுந்தான் இலக்கியம் பற்றிக் கருத்துச் சொல்ல தகுதியானவர்கள் என்ற பொய்யான மாயையை, மாயத்திரையைக் கிழித்தெறியவேண்டும். படைப்பாளனுக்குத்தான் இதற்கான தகுதியும், திறனுமுண்டு. மல்டிகளுக்குத் தெரியுமா மகப்பெற்று வேதனை. மகவை பெற்றதும் அடைகிற மகிழ்ச்சி. உண்மையாக பல்கலைக்கழகத்திலுள்ளவர்களுக்கும் இலக்கியத் திறனாய்வுக்கும் வெகுதூரம். (சிலவேளை ஒருசில திறமையாளர்களிருக்கலாம், இருக்கிறார்கள்) ஏதோ ஒரு கட்டுரை எழுதி தங்களைக் கலாநிதிகளாக்கிக்கொண்ட இவர்களைவிட, மிக மேலான கருத்துக்களை விசிறி எறியக்கூடிய ஆழமான கருத்தாளர்கள், இலக்கிய சிந்தனையாளர்கள்... ஊர் ஊராய், கிராமங்களில் இலைமறை காயாக மறைந்திருக்கிறார்கள். கவிதை ஆக்கும் கலையிலும், திறனிலும் அவர்கள் வீரியம் மிக்கவர்கள். ஆனால் இந்தப் பல்கலைக்கழகக்காரர்கள் அந்த ஆற்றலாளர்களை இனங்காட்டுவதில்லை. அவர்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லுவதில்லை.

இலக்கிய உலகிற்குள் இவர்கள் வலிந்து, நுழைந்து படைப்பியலையே சிதைத்து சின்னாபின்னப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆரோக்கியமான படைப்பாளர்கள் இந்தப் பல்கலைக்கழகக்காரர்களது நற்சாட்சிப் பத்திரங்களை எதிர்பார்ப்பதில்லை. எழுதுபவனுக்கு முகமும், முகவரியும் அவனுடைய ஆக்கங்கள் தேடிக்கொடுக்குமென்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு. ஆனானப்பட்ட பாரதியும், பாரதிதாசனும், மஹாகவியும், நீலாவணனும் பெரிய படிப்புப் படித்தவர்களில்லை. ஆனால் அவர்கள் எழுதிய கவிதைகளைப் பற்றி அதையும்தையுமெழுதித்தான் இந்தப் பல்கலைக்கழகப் பெரியார்கள் தங்களது பெயர்களைப் பதிவுசெய்து மிளர்கிறார்கள். இதுதான் உண்மை. ஆக்க இலக்கியக்காரன் ஆளுமையுள்ளவன், ஆண்மையுள்ளவன், அப்படியில்லாதவர்கள் - 'சரக்கில்லாதவர்கள்' இந்த இவர்களது சிபார்சுகளை எதிர்பார்க்கிறார்கள். இவர்களும் இந்த 'மொக்குகளை' சிகரங்களென்றும், பெரிய உயரங்களென்றும் புழுக்கித் தள்ளுகிறார்கள். மடையர்களின் கூட்டத்திற்குள் முட்டாள்தானே மகராஜா. நடக்குது புழுக்கிற கூத்து. கடைசியில் முடமாகிப்போவது கவிதைப் படைப்பியல். இதுபற்றி யாராவது சிந்திக்கிறார்களா?... இது சிந்திக்கவேண்டிய விடயமல்லவா...? யார் சிந்திக்கிறீர்கள்?

எவரையும் கொச்சையடுத்துவதோ, அல்லது இலக்கிய உலகிற்குள் 'இறால்' பிடித்து அதிக விலைபெறும் ஸ்பாடு நோக்கங்களோ எதுவுமே மில்லாத சகோதர விமர்சனப் பதிவு இது. கவிதை வளர்ச்சியின்மேல் கொண்ட அக்கறை நிரம்பிய பார்வை இது. கொச்சிக்காய் விற்பதற்கும், கொறுக்காப்புளி விற்பதற்கும் கூட ஒரு அளவு, எடை அப்படியிப்படியென்று பல வியாபாரச் சூத்திரங்களுண்டு. ஆனால்... சமகால எழுத்தியலில், குறிப்பாகக் கவிதைப் படைப்பியலில் அல்லது அதுசார்ந்த ஆய்வுகளில் எதுவிதக் கட்டுப்பாடுமில்லாத அணிசார்ந்த புகழ்ச்சிபேசும் அலங்கார நடைமுறைகளே முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

மரபுக்குரிய யாப்புகள் தகர்ந்து, வடிவங்கள், உருவங்கள், அமைப்பு விதிகள் சிதைக்கப்பட்டு, சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டு, வரிகளும், வசனங்களும் எழுந்தமானமாக உருவாகி 'உணர்வின் பதிவுகள்' என்று வருவதே இன்றையக் கவிதை. இதுதான் இன்று எழுதப்பட்டு வருகின்ற கவிதையின் சொரூபம். இந்தக் கவிதைகளுக்கு இலக்கணமுண்டென்றும் சில 'பெரியார்கள்' சொல்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் எதுவுமில்லை.

அதுபோலவே இந்தக் கவிதைகள் பற்றி எழுதப்படுகின்ற விமர்சனக் குறிப்புகள், ஆக்கங்கள் பற்றிய அலசல்கள், பொதுவாக... அந்த ஆக்கங்கள் பற்றி அறியாமலும், தெரியாமலும் ஞான திருஷ்டியிலிருந்து வெளியாகும் 'அருள்வாக்காகவே' வரையப்படுகின்றன. அந்த வரைபுகளிலுள்ள கரிசனையற்ற தன்மையை சாதாரண வாசகனாலும் கண்டுகொள்ள முடியும்.

விமர்சனமென்று சொல்லப்படுவதெல்லாம் 'வாய்ப்பாட்டு மெல்லல்கள்'. தான் சொல்லுகிற கருத்தை ஆணியடித்து நிறுவுவதற்காக அந்தத் 'திறனாய்வாளர்கள்' எங்கெங்கோ, யார் யாரோ சொல்லிய மிச்சம் பழைய செய்திகளை, வரிகளை தூசுதட்டி துடைத்தெடுத்துவந்து பந்தி வைக்கிறார்கள், பதியமிடுகிறார்கள். நமது விமர்சனத்துறை, திறனாய்வற்ற கருத்துக்களை வரிசைப்படுத்துவோரின் 'பண்ணை வீடாகவே' மாறிப்போகிறது. பேராசிரியர் சிவசேகரம் அவர்கள் சொல்வதுபோல பம்மாத்துகட்டும் பாசாங்குகட்குமே இன்றைய விமர்சனங்கள் கட்டியும் கூறி நிற்கின்றன. நம்மிடையே வலுவான விமர்சன மரபில்லை. எல்லா விமர்சனச் சான்றோரும் எழுத்தாளர்களைப் பிரீதி பண்ணும் வேலைகளையே கணக்கிதமாகச்

செய்து வருகிறார்கள். இந்தக் கருத்துக்கு மாறுபடலாம். அல்லது இதற்காகவே பிறநாட்டுத் 'தத்துவமுத்துக்களை' தமிழ்ப்படுத்தித் தரலாம். ஆனால் இதுதான் உண்மை. எல்லாருமே முதுகுசொறியும் வேலையிற்றான் மும்முரமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இது ஒரு ஆரோக்கியமான செயற்பாடு அல்ல. ஆக்கத் திறனாய்வு என்பது எழுத்தாளனைக் கூர்மைப்படுத்துவதாகவும், நல்ல பாதைக்கு அவனைத் திருப்பிவிடுவதாகவும், திருத்தம் பெறச் செய்வதாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆனால்..... இன்றைய நிலைமை அப்படியில்லை.

எங்களது இலக்கிய முயற்சிகள் முறையாக ஆவணப்படுத்தப்படாததாலேயே சில செய்திகளை, எங்களவர்களின் வீரியத்தை எண்பிக்க முடியாமலிருக்கிறது. 50க்குப் பின்னர் 60பதுகளின் ஆரம்பம், இந்த இடைக்காலத்துள் கவிதைத் துறையில் பல சாதனைகள் நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. தனிக் கவிதைகள், குறுங்காவியங்கள், காவியங்கள், பாநடகங்கள் என்று பல போசாக்கான ஆக்க முயற்சிகள் நமது தேசத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இவை முறையாக அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை. திறனாய்வாளர்களென புறப்பட்டவர்களின் அணிநோக்கு, சங்கநோக்கு, பிரதேச வெறி ஆகிய கழப்பு, வெறுப்புக்களால் ஆளுமையுள்ளவர்கள் பின்தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சிலரை முதன்மைப்படுத்த திறனாய்வு என்ற பெயரில் பெரிய 'கிரிமினல்' வேலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. பொருளாதாரத்தை, புத்தகம்போடவசதியில்லாமையைக்கூட காரணமாய்க் கொண்டு போசாக்கான கவிஞர்கள் புறந்தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது வரலாற்று உண்மை. இந்த உண்மைகளைச் சொன்னால்.... பலருடைய பலவீனம் வெட்டவெளிச்சமாகும்.

‘ஒன்றுமட்டு முண்மை அந்நூற்றலொரு பாட்டெழுதும்

செந்தமிழ் மாகவீக்கு மரணம் - அது

வந்தவீண்ணுநான் புகழ்ச்சீ ஜனனம்’ என்ற கண்ணதாசனது வரிகள் தான் எவ்வளவு அர்த்தமுள்ளது. எவ்வளவு உண்மையானது. நல்ல வரிகள், நல்ல மனங்கள் சாவதில்லை. நல்ல கவித்துவத்தை யாராலும் சாகடிக்கமுடியாது.

மீண்டும் சந்திப்போம்.

சொல்வளம் பெருக்குவோம் (3)

-- பன்மொழிப்புலவர் த.கணகாத்தினம் --

சொல்வளம் பற்றிச் சிந்திக்கும் போது மொழியியல் அறிஞர் பகிருட்ண மூர்த்தி அவர்களின் கூற்று ஒன்று குறிப்பிடத்தக்கது. பயன்படுத்தும் போதுதான் சொற்கள் உருவாகும். செடிக்கு உண்டாகும் புதுப்புது நோய்களுக்குப் பயிரிடுவேர் புதிய புதிய பெயர்களை உருவாக்குகிறார்கள். ‘முதலில் கருத்து உருவானால்தான் பின்னர் புதிய சொற்கள் உருவாகும்’ என்று அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சங்க காலத்திலேயே தமிழகம், கிரேக்க, இத்தாலிய நாடுகளுடனும் சீனா, யப்பான் நாடுகளுடனும் கப்பல் வணிகம் செய்து வந்தமைக்குச் சான்றுகள் உண்டு. வணிகத்திற்குக் கப்பல்கள் பயன்பட்டிருக்கின்றன. இக்கப்பல்களை இயக்குவதற்கு ‘கடலியல்’, ‘வானியல்’, ‘கோளியல்’, ‘காற்றியல் முதலிய அறிவியல் வளர்ந்திருக்க வேண்டும். கப்பல் செய்வதற்கான பொறியியல் அறிவும் இருந்திருக்க வேண்டும்.

தமிழிலுள்ள சில சொற்கள் தமிழில் அறிவியற் செய்திகள் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதற்குச் சான்றாக விளங்குகின்றன. அவை பற்றிச் சற்றுச் சிந்திப்போம்.

ஞாலம் என்ற பழைய சொல்லை எடுத்துக் கொள்வோம். அதனை இன்றும் பயன்படுத்துகின்றோம்.

‘காலத்தனாற் செய்த நன்றீ நீந்து என்னும் ஞாலத்தன் மாணம் யென்று’ எனத் திருக்குறளிலும் ஆளப்பட்டிருக்கிறது.

ஞாயிறு என்ற சொல்லின் பகுதி ஞா என்பதாகும் அதன் பொருள் நடு என்பதாகும். இறு என்றால் இறுகப் பிடித்திருத்தல். எனவே ஞாயிறு என்பது நடுவில் இருந்து கொண்டு தன்னைச் சுற்றும் மற்றைய கிரகங்களை நிலைகுலையாமல் இருக்குமாறு இழுத்துப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பது என்பது பொருளாகும். ஞாயிறு மண்டலம் பற்றிய தீர்க்கமான அறிவு தமிழர்க்கு பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னே உதித்திருப்பதையே இச்சொல்லின் வளம் காட்டுகின்றது. ■

சமாதானத்தின் நிறம் சிவப்பு!

பறக்கவிட்ட பட்ட வெண்ணைக் கொடிகளும் தவிரவாதத்தின் நொடுகையால் சிவப்பு நிறமாவது.

சமாதானத் தேடலில் நொறுக்கிப்பிடிமான வாழ்க்கைக்கூடாக நடுநடும்கியவாறு நடந்து போனோன்.

❖❖❖

உணர்விறக்கப்பட்ட சுந்தோஷங்களும் குரல்வளை நெறிக் கட்ட வெள்ளைச்சக்களும் புதைக்கப்பட்ட நிமிடதிகளும் என்னைக் கண்ட தும் ஒப்பாரி வைத்தன.

❖❖❖

வெட்டப்பட்ட வெண்புறாக்களின் நலைகல் பயங்கரவாருத்தின் பிடுக்குள் வேட வைக்கப்பட்டிருக்கொண்டிருந்தன.

❖❖❖

ஒற்றுமை துப்பாக்கித் தொட்டாடுக்துள் பிணைக்களாசிக் கி த்தது.

❖❖❖

தேடிய சமாதானம் கழுந்தூக்குள் குத்திய கத்தியிலும் வெடித்துச் சிதறிய துண்டு இரத்தங்களிலும் இறுகிக் கிடந்தது.

❖❖❖

“சமாதானமே! எழுந்து நில” என்று கைகொடுத்தேன். குற்றயிராய்க் கிடந்த நிலையின் சமாதானமோ என்னைப் போருக்காணுத்தது.

—பேருவளை கழிள் குழுவியத்—

சிந்தாரர் நினைவு

— கவிஞர் சோமலிங்கம் —

- ★ கவிஞர் சோமலிங்கம் அவர்கள் 23.05.1933 அன்று மட்டக்களப்புக்கு வடக்கில் சுமார் 20 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள வந்தாறு முலை என்னும் கிராமத்தில் பிறந்தவர். தந்தை (மாரிமுத்து) மொடியார், தாய் சாந்தரப்பிள்ளை.
- ★ ஆரம்பக்கல்வியை வந்தாறுமுலை மகாவிஷ்ணு வித்தியாலயத்தில் பெற்றார். இவரது ஆசான்களாக விளங்கிய லீனா மாஸ்டர், கடைபுடிப்பிள்ளை ஆசிரியர், மயில்வாகனம் அதிபர் ஆகியோர் இவரது கல்வித் திறமையைக் கண்டு உபக்கல்வியைத் தொடர உந்துதல் அளித்தனர்.
- ★ கல்விக்கும் போதே கவிபுணையும் ஆற்றல் கொண்ட இவர் மாணவர்மன்றம் மற்றும் பாடசாலை பிழைப்புமளில் தனது கவி ஆற்றலை வெளிப்படுத்தியதன் தனது பதினாறாவது வயதிலே பத்திரிகைகளுக்குக் கவிதைகள் எழுதியதன் மூலம் எழுத்தரங்கில் பிரவேசித்தார். சிந்தாமணி பத்திரிகையில் இவரது கவிதைமலையப் பிரசுரித்து இவரை பிரபலப்படுத்திய கவிஞராக மிளிர்ச்செய்தவர் சித்தமணி ஆசிரியர் திரு. எஸ்.டி.சிவநாயகம் அவர்களாவார்.
- ★ தனது மனதிலே தோன்றும் எண்ணங்களையும் தன் உணர்வுகளையும் தன் சொந்த வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் கவிதை வடிவத்தில் வெளிப்படுத்தும் இவரின் அனைத்து கவிதைகள் தன்னுணர்ச்சிக் கவிதைகளேயாகும். மரபுக் கவிதைமலையையே எழுதியவர். இவை சுதந்திரன், தினகரன், வீரகேசரி போன்ற பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன.
- ★ 1961 இலே ஆசிரியர் தொழிலிலே காலடி எடுத்து வைத்தார். பாசறை, சுளுவன்கேணி, உன்னியல், சித்தாண்டி, மயிலவட்டவான், சுந்திலெளி, பாலைமடித்தோணா போன்ற இடங்களிலே கல்வி புமட்டி சிறந்த ஆசானாகவும் அதிபராகவும் திகழ்ந்தார். தனது மாணவர்மன்றமும் கவி ஆற்றலை வளர்த்து கவிஞர்களாகிய பெருமையையும் பெற்றுள்ளார். ஆசிரியர் கலாசாலையிலே ஆசிரியர்

மாணவனாக இருந்த காலத்தில் 'சிறிய முத்துக்கள்' எனும் கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ளார்.

★ கவியரங்குகள் பலவற்றை நடத்தியுள்ள கவிஞர் அவர்கள் மாணவர்களுக்கு கவிதை, கதை, வில்லுப்பாட்டு, பேச்சு என்பனவற்றை எழுதிக்கொடுத்து அகில இலங்கை ரீதியில் பரிசில்களும் பெறச் செய்துள்ளார். அவருடைய கவிகளிலே சொல்வளமும் கவிநயமும் மிகுந்து காணப்படும். பாடசாலைக் கீதங்கள், கல்வெட்டுகள், ஆலய ஊஞ்சற்பாடல், திருமண வாழ்த்துப்பாடல் என்பனவற்றையும் ஆக்கியுள்ளார். 1990ஆம் ஆண்டு செங்கலடி பிரதேச செயலகத்தினால் நடாத்தப்பட்ட கலை கலாசார வட்டத்தினால் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

★ 'கண்ணகிதாசன்' எனும் புனைபெயரைக் கொண்ட கவிஞர் 1963இலே சரஸ்வதியைக் கரம்பிடித்தார். ஐந்து குழந்தைகளின் தந்தையான இவர், தனது முதற்குழந்தை பிறந்தபோது தான் பெற்ற ஆனந்தத்தை 'என் குழந்தை' எனும் கவிதையிலே காட்டியுள்ளார்.

★ தனது 62வது வயதில் 05.06.1995இல் இவ்வுலகை நீத்தார்.

என் குழந்தை

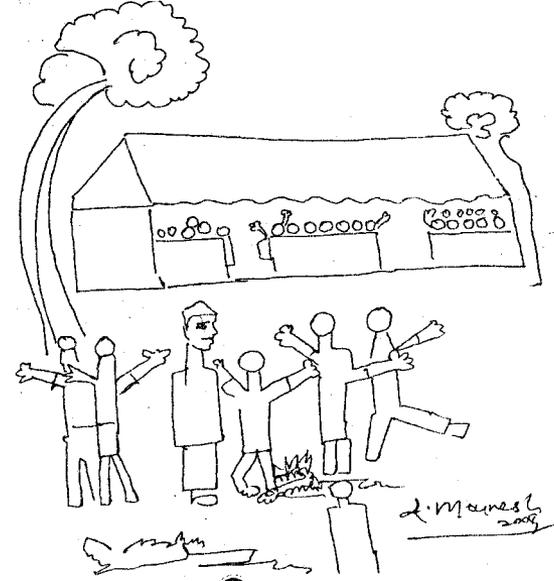
சங்குதனைக் குளவியாய் எடுத்து வெள்ளை
சலவைக்கல் அம்மியிலே பாலை ஊற்றி
செங்கமல இதழ் கூட்டி அரைத்தெடுத்து
தேக்கு இலைச் சாற்றுடனே ஒன்று சேர்த்து
தங்கத்தின் பொடி தூவி அணங்கன் மெல்ல
சமைத்ததொரு ஓவியமோ குழந்தையாக
இங்கு வந்து என்கலியைத் தீர்த்து என்றும்
எல்லையில்லா இன்பத்தன் ஆழ்த்துகின்றான்!

பங்கயத்தில் உறைகின்ற செல்வியோ நந்
பாவலரின் நாவிலுறை வாணியோ மை(க்)
கங்குல் வண்ணக் கண்ணன் தான் துஞ்சும் அந்தக்
கடலிடையே கடைந்தெடுத்த அழுதோ ஈசன்
பங்கலுறை குயிலாளோ சடையன் நாளும்
பதுக்கி வைத்த கங்கையோ குழந்தையாக
இங்கு வந்து என் கலியைத் தீர்த்து என்றும்
எல்லையில்லா இன்பத்தன் ஆழ்த்துகின்றான்!

கங்குல் தனை விரட்டுகின்ற திங்களோ எம்
கம்பன் சொல் காப்பியத் தலைவியோ மெய்
பொங்கு எழில் மாதவியோ ரதியோ தேவ
புரத்தில் நடமாடு மெளகையோ வெந்த
அங்கமெலாம் அகத்தோடு குளிரவதற்கு
அயன் படைத்த அழகு உரு குழந்தையாக
இங்கு வந்து என் கலியைத் தீர்த்து என்றும்
எல்லையில்லா இன்பத்தன் ஆழ்த்துகின்றான்!

■ கவிஞர் சோமலிங்கம்

கலன் கட்டுகள் ஒன்றாக ஒரே ஆரையில் வட்டமாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருப்பதையும், குறிப்பாகக் காழ்கலனிழையமும், உரிய இழையமும் ஒன்றாக அமைந்திருப்பதுடன் அவற்றிற்கிடையே கலன் மாறிழையமும் அமைந்திருப்பதையும் காணமுடியும். இப்படியான அமைப்பு துணை வளர்ச்சி நிகழாத இருவித்திலைத் தண்டில் காணப்படும்” கூறிமுடித்தாள் செங்கமலம்.

செங்கமலம் 5

(சீத்திரை மாதத் தொடர்ச்சி....)

எம்.பி.சிவலீலா

“அதிகளவு இழையப்பரம்பலை அங்கு அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கும்” ரகு பதிலளித்தான். “இழையப்பரம்பல் எனும் போது அவற்றைக் குறிப்பாக எவ்வகை இழையங்கள் எனக் கூறினால்தான் சிறப்பாக இருக்கும்” ஆசிரியர் குறிப்பிட்டார்.

அவ்வேளையில் மாணவிகள் பக்கம் இருந்து செங்கமலம் எழுந்தாள். ஆசிரியர் அவளது விடைக்காக அவளை உற்று நோக்கினார். மாணவர்களது கவனம் யாவும் இப்போது செங்கமலத்தை நோக்கிக் குவிந்தது.

“சேர்! இருவித்திலைத்தண்டில் யான மாணவர்களது சந்தேகங்களை ஆசிரியர் தனது கற்பித்தல் திறனுடாக இலகுவாக விளக்கி மாணவர்களைச் செயன்முறை வகுப்பிற்கு நம்பிக்கையுடன் தயார்படுத்தினார். செயன்முறை வகுப்பில் ஒரு மாணவனும் ஒரு மாணவியுமாகச்

சோடி சேர்க்கப்பட்டனர். வகுப்பும் ஆரம்பமானது ரகுவும், செங்கமலமும் அம்மாணவச் சோடிகளில் ஒன்றாகச் சேரும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. ரகுவுக்கும் செங்கமலத்துக்குமிடையில் பாடம் சம்பந்தமான கருத்துப் பரிமாறல்கள் நிகழ்ந்தன. அவளது சிறந்த அறிவும், கூர்மையும், ஆய்வுத் திறனையும், ஆற்றலையும் கண்டு ரகு வியப்படைந்தான். அழகாக அவள் வரைந்த உயிரியல் படங்கள் அவனை மிகவும் கவர்ந்தது. அவளது உருவமும் அவனது உள்ளத்துள் சிறிது சிறிதாகப் புகுந்து கொண்டது. ரகு அவளது உருவத்தைப் படிப்படியாக தன்னுள்ளத்திலும் வரையத் தொடங்கினான். செயன்முறை வகுப்புக்களில் அவர்கள் இருவருமே ஒன்றாகச் சேர்ந்திருக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் உருவாகின. ஆரம்பத்தில் கல்விக் கருத்துப் பரிமாறல்களுடன் சம்பந்தப்பட்ட அவர்கள் இருவரதும் எண்ணங்கள் ஒருவர் மீது ஒருவர் நட்பும், அன்பும் கொள்ள வழிவகுத்தது. செயன்முறை வகுப்புகளன்றி ஏனைய வேளைகளிலும் அவர்கள் இருவரும் கலந்துரையாடுவதில் திருப்தியும் சுகமும் கண்டனர். ஒவியமாகப் பதிந்த செங்கமலம் இப்போது ரகுவின் உள்ளத்தில் உளி கொண்டு செதுக்கிய சிற்பமாகவே ஆகிவிட்டாள். எப்படியாவது தனது உள்ளக் கிடக்கையை அவளுக்கு வெளிப்படுத்தும் காலத்தை எதிர்பார்த்து ரகு இருந்தான். காலமும் அதற்குக் கனிந்துகொண்டது. பிரத்தியேக வகுப்புக்கள் பாடசாலை விடுமுறை

நாட்களில் நடைபெறவேண்டியிருந்ததால் அவர்கள் சனிக்கிழமைகளில் பாடசாலைக்குச் செல்லவேண்டிய சந்தர்ப்பமும் ஏற்பட்டது. ஒருநாள் செங்கமலமும் ரகுவும் பாடசாலைக்கு ஏனைய சக மாணவர்கள் சமூகமளிக்க முன்னரே வந்திருந்தனர். இதுதான் தக்கதருணமென நினைத்து ரகு துணிவு கொண்டான்.

“செங்கமலம், நீண்டநாட்களாக உன்னிடம் ஒன்று கூறவேண்டுமென்று காத்திருக்கிறேன். அதனை இப்போது சொல்லிவிடுகின்றேன். தவறாயின் என்னை மன்னித்துவிடு” சற்று தயக்கத்துடன் ரகு கூறினான். செங்கமலம் வியப்புடன் அவனை நோக்கினாள்.

“செங்கமலம்! நான் உன்னிடம் பழக ஆரம்பித்த காலம் முதல் உன்மீது எனக்கு இன்புரியாத ஒரு பாசமும், நேசமும் வளரத் தொடங்கியது. உன்னிடம் கலந்துரையாடுவதும் உன்னிடம் கூட இருப்பதும் என் மனதிற்கு ஒரு ஆத்ம திருப்தியை கொடுப்பதை உணர்ந்தேன். இப்போதும் உணர்கின்றேன். நாட்கள் செல்லச்செல்ல உன்னிடனேயே நிரந்தரமாக இருந்துவிட வேண்டுமென்ற ஓர் உந்துதலும் என்னுள் மிகையாக வளர்ந்துகொண்டே வருகின்றது. உண்மையில் இதுதான் காதல் உணர்வு என்று நினைக்கின்றேன். காதலிப்பது மட்டுமல்ல என் வாழ்க்கையின் மறுபாதியைப் பூரணப்படுத்த உன்னால் மட்டும்தான் முடியுமென உறுதியாக நம்புகின்றேன்.

எனது வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொள்வாயா?” ஒருவாறு மனம் படபடக்க ரகு கூறிமுடித்தான்.

அந்த வேளையில் வகுப்பறையை நோக்கிச் சக மாணவர்களுள் இருவர் வருவதைக் கண்டுவிட்ட ரகு அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கினான். படிப்படியாக மாணவர்களும் வந்து சேர்ந்தனர். ஆசிரியரும் வந்து சேர்ந்தார். வகுப்பு ஆரம்பமாகியது. வகுப்பில் இருப்பது ரகுவுக்கு முன் மீது இருப்பது போலிருந்தது. ஒரு புறம் பயத்தினால் உள்ளம் படபடத்துக் கொண்டிருந்தது. தான் கேட்டதைப் பற்றிச் செங்கமலம் ஆசிரியரிடம் சொல்லிவிட்டால்... என நினைத்தபோது, பயம் மேலும் அதிகரித்தது.

ஆசிரியர் எதையோ விளக்கிக் கொண்டிருந்தார். அதில் கூட அவன் கவனம் லயிக்காது பிரமை பிடித்தவன் போல இருந்தான். செங்கமலத்தின் பக்கம் திரும்பிப் பார்க்கவே அச்சமுற்றான். இருப்பினும் துணியை ஒருவாறு வரவழைத்துக் கொண்டு மெதுவாகத் தலையைத் திருப்பி அவள் மீது பார்வையைச் செலுத்தினான். அங்கு அவன் கண்ட காட்சி அவனுக்கு வியப்பாக இருந்தது. செங்கமலம் சாதாரணமாகவே இருந்தாள். அவளில் எந்தவித மாற்றத்தையும் காணவில்லை. நண்பிகளுடன் சிரித்துப் பேசிய வண்ணம் இருந்தாள். தனது வேண்டுகோள் அவளைக் காயப்ப

டுத்தியிருக்கும் என நினைத்த ரகுவுக்கு அவள் சாதாரணமாக இருந்தது அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. தனது வேண்டுகோளைப் பகிடியாக அவள் எடுத்துக்கொண்டாளோ அல்லது உதாசீனம் செய்துவிட்டாளோ என ரகுவின் உள்ளத்தில் பல சந்தேகங்கள் தலைதூக்கின.

“ரகு!” ஆசிரியரின் குரல் ரகுவைத் திக்குமுக்காட வைத்தது.

“என்ன! சுகவீனமா? உடல் நலத்தில் ஏதேனும் பாதிப்பா? முகமெல்லாம் ஒரு மாதிரி இருக்கிறதே! என்ன நடந்தது” ஆசிரியர் ரகுவைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

“இல்லை சேர்! அப்படியொன்றும் இல்லை!” ரகு சுதாகரித்தபடி பதிலளித்தான்.

“நான் ரொம்ப நேரமாக உன்னை அவதானித்தேன் ரகு! வகுப்பில் உமது கவனம் அவ்வளவாக இல்லை என்பதைக் கண்டு கொண்டேன்”. ஆசிரியர் கூறினார். ரகு நமட்டுச் சிரிப்பின் மூலம் தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டான்.

“சரி!சரி! மிக முக்கியமான செயன்முறை பற்றி விளக்கப்போகிறேன். நன்கு கவனியுங்கள்” ஆசிரியர் சகல மாணவர்களது கவனத்தையும் தன்னை நோக்கிக் குவியப்படுத்தினார். எல்லோரது கவனமும் ஆசிரியரை நோக்கியே இருந்

தது. ஆனால் ரகுவின் மனம் அலைபாய்ந்து கொண்டிருந்தது. அவனால் தன் மனதை ஆசிரியரின் கற்பித்தலை நோக்கிக் குவிக்கமுடியாமல் கஷ்டப்பட்டான். இடையிடையே செங்கமலம் பற்றிய நினைவுகளும் அவன் உள்ளத்தில் குமிழ்விடத் தொடங்கியது. வகுப்பும் ஒருவாறு நிறைவெய்தியது.

மாணவர்கள் எல்லோரும் வீடு நோக்கிப் புறப்படத் தயாராகினார்கள். ரகுவும் ஏனோ தானோ வென்று புறப்படத் தயாராகினான். அவன் கண்கள் செங்கமலம் பக்கமே அடிக் கடி மேய்ந்து கொண்டிருந்தது. அவளது முகத்தைப் பார்க்க அவனுக்குள் ஆவல் கிளர்ந்தெழுந்து கொண்டிருந்தது. தன்னுடன் பேசிய நண்பர்களுடன் ஏதோ சாட்டுக்குக் கதைத்துக் கொண்டான். வீட்டுக்குப் புறப்பட அவன் கால்கள் மந்தமாக இயங்கின. செங்கமலம் தனது நண்பிகளுடன் சிரித்துக் கதைத்தபடி எதுவும் நடைபெறாதவள் போல வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுக்கொண்டிருந்தாள்.

“எப்படித்தான் இவள் மனம் உறுதியாக இருக்கிறதோ! எனது வேண்டுகோள் அவளை உறுத்தவில்லையா? அல்லது பெண்களின் உள்ளம் இப்படித்தானா? அல்லது என்னை உதாசீனம் செய்து விட்டாளா? இப்படியான பல கேள்விக் கணைகள் ரகுவின் உள்ளத்தைத் துளைத்துக் கொண்டிருந்தது.

செங்கமலம் வகுப்பை விட்டு வெளியேறலானாள். தனது நண்பிகள் முன்னே செல்ல அவள் பின் தொடர்ந்தாள். ரகுவின் கண்கள் அவள் போவதை உற்று நோக்கியபடி இருந்தது. இறுதியாக வகுப்பறையை விட்டு வெளியேறும் தருவாயில் செங்கமலம் திரும்பிப்பார்த்தாள். யாரையோ தேடுவது போல் அவள் கண்கள் துழாவிக்கொண்டு ரகுவின் மேல் வந்து நின்றது. அவனை உற்றுநோக்கிய பின் மௌனமாக வகுப்பைவிட்டு வெளியேறினாள்.

“அவள் கண்களில்தான் எந்த விதமான மாற்றமும் தெரியவில்லையே! எதற்காக அவள் திரும்பிப் பார்த்தாள். என்னைத்தான் தேடினாளா? அவள் பார்வை இறுதியில் என்மீது தானே பதிந்தது.” இப்படியாய் மனதில் குழப்பத்தை சுமந்த வண்ணம் ரகுவும் வகுப்பறையை விட்டு வெளியேறினான். மாணவர்கள் யாவரும் தங்கள் தங்கள் பாட்டில் சென்றுகொண்டிருந்தனர். வெளியே வந்த ரகு செங்கமலத்தைத் தேடினான். தூரத்தே அவள் தனது நண்பிகளுடன் சென்று கொண்டிருந்தாள். அவள் உருவம் அவன் கண்களுக்குச் சிறிதாகிக் கொண்டு செல்ல உள்ளம் பழுவில் அதிகரிப்பதை உணர்ந்தான் ரகு. அவளது நினைவுகளைச் சுமந்த வண்ணம் ரகுவின் கால்களும் வீடு நோக்கி நகரலாயிற்று.

(தொடரும்)

பகிர்வு

எழுத்தாளர்களே! / கலைஞர்களே! / உட்கவியலாளர்களே! / இலக்கிய ஆர்வலர்களே! நீங்கள் படித்ததை - பார்த்ததை - கேட்டதை - அறிந்ததை சீக்கே பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

ஒன்றாயிருத்தல்

திரும்பி. யோகா யோகேந்திரன்

எப்போதும் தனிமையையே விரும்பும் “ரனிவினி” என்னும் வெண்கரடி இருபுறமும் காட்டர்ந்த வழி யொன்றால் நடந்து சென்றுகொண்டிருந்தது. அப்போது திடீரென பெருஞ்சத்தமும், கூச்சலும், நெருக்கடியுமான ஒரு இடத்தைக் கண்டது. ஏதோவெல்லாம் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதுவது போலவும் இன்னும் இனங்காண முடியாத சத்தங்களும் கேட்டன. கோரமான பற்களையுடைய பயங்கர உருவங்கள் ரினிவினியைச் சுற்றி வந்தன.

“வெட்டி வீழ்த்துபவன்” என்னும் பெயரையுடைய பிராணியொன்று தன் பெரிய பற்களைக் காட்டி “ஆவென்று தன் வாயைத் திறந்து பயமுறுத்தியது. வேறு சில அசிங்கமான உருவங்கள் ரினிவினியைப் பிறாண்டின.

மிகவும் பயந்துபோன ரினிவினி தன்னை எந்தளவுக்கு சிறிதாக்க முடியுமோ அவ்வளவுக்கு சிறிதாகி கிக்கொண்ட ஏனைய பிராணிகளின் கண்களிலிருந்து மறைய முயற்சித்தது.

சிறிய உருவுடன் அது நடந்து செல்கையில் “மற்றவர்களைத்

தாக்கும்” மரம் தனது கிளை யொன்றால் ரினிவினியைக் குத்தியது. பயத்தாலும், வேதனையாலும் மீண்டும் நடக்கவாரம்பித்த ரினிவினியை “சீறும் மரங்கள்” தமது சிக்கலான வேர்களுக்குள் அதைச் சிக்க வைத்தன. அந்த நிலையில் பலவித பயங்கர மிருகங்களும் இராட்சதப் பறவைகளும் ரினிவினியைச் சூழ்ந்துகொண்டு ஏளனம் செய்தன. அதன்பின் கடுமையான காற்றுடன் கூடிய மழையொன்று பெய்து ரினிவினியைத் துர்நாற்றம் வீசும் நீருக்குள் தள்ளியது.

இவ்வாறாக கொடுமையாகத் துன்புறுத்தப்பட்ட ரினிவினி தன்னை இன்னும் சிறிதாக்கி ஒரு ஆழமான குகைக்குள் ஒளிந்துகொண்டது. அப்போது ரினிவினியைப் பிடித்து உண்ண ஒரு இராட்சதப் பல்லி எத்தனித்தது. ஆனால் ரினிவினி ஒரு நெருக்கமான இடத்தில் மறைந்துகொண்டது.

“சே... எல்லாமே சுத்த மோசம். இப்படியான கொடுமான கஷ்டமிக்க உலகில் நான் வாழவேண்

டுமா? எல்லாமே பிழையானதாக இருக்கிறதே! இந்த இருட்டான இடத்தில் இனி என்னைக் கண்டுபிடித்துயாரும் வருத்தவோ, வெறுப்புட்பட்டவா முடியாது. ஆயினும் இந்த நிலைமையில் நான் வாழ்வது தேவைதானா என்றெல்லாம் மனசுக்குள் புலம்பியது ரினிவினி.

குகையின் இருட்டான இடுக்குகளில் தனது நீண்ட சொண்டுளைச் செலுத்தி இரை தேடும் “கிலிக்கா” என்னும் பறவை அன்றும் வழமைபோல குகையின் இடுக்கில் இரைதேடி வந்தது. இடுக்குகளில் காணப்படும் பூச்சி, புழுக்களுக்குப் பதிலாக கறுப்பு உருண்டைபோல ஒளிந்திருக்கும் ரினிவினியைப் பார்த்து “ஏன் இந்த இடத்தில் தனியாக மறைந்திருக்கிறாய், வெளியே வா” என்றது.

“நன்றி, எனக்கு வெளியில் வரப் பயமாக இருக்கிறது” என நடுக்கத்துடன் பதிலளித்தது ரினிவினி.

“அப்படிச் சொல்லாதே. தனித்து நுந்தால் பயமாகத்தான் இருக்கும். தனியாக இருந்து கஷ்டங்களுக்கு முகங்கொடுக்கும்போது நம்பிக்கையை இழந்துவிடுவோம். ஒன்றாயிருத்தல் பற்றி உனக்குத் தெரியாதா? என்று கேட்டது கிலிக்கா

உண்மையிலேயே ரினிவினிக்கு ‘ஒன்றாயிருத்தல்’ என்றால்

என்ன வென்றே தெரியாது. அது தனது கஷ்டமான சந்தர்ப்பங்களுக்கெல்லாம் தனித்தே முகங்கொடுத்து வந்தாள்.

ரினிவினியுடன் கிலிக்கா பறவை பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது அதன் நண்பர்களான பினிபிக் குலானி ஆகிய பறவைகள் அவ்விடத்திற்கு வந்தன.

“பார்த்தாயா? என்னைத் தனித்திருக்கவிடாமல் என் நண்பர்கள் என்னைத் தேடி வந்துவிட்டார்கள். உன் நண்பர்கள் உன்னைத் தேடி வரமாட்டார்களா?” என்று கேட்டது கிலிக்கா.

“எனக்கு நண்பர்கள், உறவினர்கள் என்று யாருமில்லை” சோகமாகப் பதிலளித்தது ரினிவினி.

“அப்படியா? சரி... நீ எங்களுடன் வந்துவிடு. நாங்கள் எல்லோரும் ஒன்றாயிருக்கலாம். பறவைகள் மட்டுமல்ல, விலங்குகளும் எங்களுடன் நண்பர்களாக இருக்கின்றார்கள். என்ன சொல்கிறாய்?”

“சிறு புள்ளியாக மறைந்திருப்பதைவிட பலருடனும் சேர்ந்திருப்பது நன்றாக இருக்கும்” என முதன் முதலாக எண்ணமிட்ட ரினிவினி, கிலிக்காவின் வேண்டுகோளுக்குச் சம்மதித்தது.

பின்னர் கிலிக்கா, பினிபிக், குலானி ஆகிய மூவரும் தமது

ஏனைய நண்பர்களுடன் சேர்ந்து உணவருந்தத் தீர்மானித்துச் சென்றனர். அவர்கள் மூவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து செல்கையில், அது ரினிவினிக்கு நன்றாக இருந்தது. எவ்வளவு காலத்தைத் தனியாகயிருந்து வீணடித்துவிட்டேனோ என அங்கலாய்த்தது ரினிவினி.

ரினிவினியைப் பிறாண்டிய விலங்குகள் இந்த மூவரையும் எதிர்கொண்டு பயங்கரமாகக் கத்திய போது இவர்களும் பதிலுக்குக் கத்தினர் ‘வெட்டி வீழ்த்துபவன்’ தனது அசிங்கமான வாயைத் திறந்து பயமுறுத்திய போது இவர்களும் தமது வாய்களைத் திறந்து ஒன்றாகச் சத்தமிட்டனர். பின்னர் மற்றவர்களைத் தாக்கும் மரம் இவர்களைக் குத்த முனைந்த போது “மோசமான மரமே அடங்கு” என மூவரும் கத்தினர்.

இவ்வாறு தம்மை எதிர்த்தவர்களையெல்லாம் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து அடக்கிவிட்டது பற்றி ரினிவினி மகிழ்ந்தது. எவ்வாறான இடத்தில் இருந்தாலும் தான் தனியாக இல்லை என நினைக்கையில் ரினிவினிக்கு தைரியமாக இருந்தது. “இப்படி ஒன்றாக இருப்பது எனக்கு மிகவும் நன்றாக இருக்கிறது. எனக்கு இப்படி ஒன்றாயிருத்தலைப் புரியவைத்த உனக்கு நன்றி” எனக் கிலிக்காவிடம் கூறியது ரினிவினி.

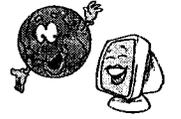
இறுதியாக அம்மூவரும் தமக்காக உணவுடன் காத்திருக்கும் நண்பர்களுடன் சேர்ந்து அவ்வுணவை உண்டனர். ஒன்றாயிருத்தலின் பலத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் ரினிவினி இப்போது நன்றாகவே உணர்ந்து கொண்டது.

நாளடைவில் ரினிவினியின் வாழ்க்கை மிக இனிமையானதாக மாறியது.

இத்தாலிய நாட்டுக் கதை நன்றி : “அமிச்சி டி பம்பீனி”

“சி” கதை - (1)

பைத்தியங்களைப் பூரண குணமாகிவிட்டனவா என்று யீட்சிக்க டாக்டர் ஒரு சைக்கிள் Race வைத்தார். எல்லோரும் தாங்கள் குணமாகிவிட்டார்கள் என்பதை நிரூபிக்க வேகமாக ஓடினார்கள். ஒருவர் ஓடவேயில்லை. டாக்டர் கேட்டார், “ஏன் நீ ஓடவில்லை?”. பைத்தியம் சொன்னது, “என் நான் ஓடவேண்டும்? இறக்கத்தில் அல்லவா போய்க்கொண்டிருக்கிறேன்!”. டாக்டர் விக்சித்துப் போனார்.

- இணைவை இரகு -

மணையகத்தின் முத்த படைப்பாளியும் அண்ணாவியில் (11.04.2009) அவுஸ்திரேலியாவில் நடைபெற்ற அமெரிக்கிய நயிற் இலக்கிய கலைச் சங்கத்தின் ஒன்பதாவது எழுத்தியல் விழாவில் கலந்துகொண்ட தனது பன்னாட்டிய நாள்பட்டிய பாராட்டு விருதும் பெற்றுத் திருவிளக்க மருளிவந்துள்ள போசப் அவர்களின் 'மணையகத்தில் சிறுகதை வரலாறும் வளர்ச்சியும்' எனும் தொடர் கட்டுரை.

மணையகத்தில்

சிறுகதை வரலாறும் வளர்ச்சியும்

(எல்லாருக்கும் தெரியுமா.....) (3)

வெளிவந்ததை போசப்

இ.பி. சூப்பி படல்களுக்குப் பின் ஏறத்தாழ அறுபது ஆண்டுகள் பின்னர் ஒரு பயங்கர மெனசுத்தின் பின் ஏறத்தாழ 1950-க்குப் பற்று முன் பின்னர் மணையகத்து எழுத்து முயற்சிகளில் ஒரு புயலெனக் கிளம்பி வேக முடன் எழுப்பி இலக்கியம் அமர் கோதடிசையர்.

மணையகத்தின் தொழிற்சங்க வரலாற்றில் அடிப்படை வரலாற்றில், மத்திய நிகை வெளியிட்டு நடவடிக்கைகளில் இலக்கியத்துறை முயற்சிகளில் ஒரு காலநூற்றாண்டுகால சாதனை புரிந்தவர் நமசிவாய். இவர் எழுதிய சில ஆதார பூர்வமான சிங்களகதை வெளியிட்டவர் கலாநிதி குமாறி ஜெயலங்கரை. நடுநிலை நீன்று சில கட்டுரைகளை தமிழில் எழுதியவர் சிவி.வேலுப்பிள்ளை என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் சரஸ் நடைன். (தேசபக்தன் கோதடிசையர் - மணையக வெளியிட்ட கம்)

தங்களை அறிபாமல், தமிழில் சிவாயின் படை அநியமல் குளிர் பெரியகளுக்குள் பெட்டப்பட்ட பொருட்கள் போல் உணர்வு அடையவில்லி. இந்த மணையக மக்கள் மட்டும் நல்ல உணர்வு உணர்வு, நெய் நெய் அணையச் செய்த பெருமைக்கும் அந்த அணையின் மூலம் தொடர்ச்சியின் வெள்ளைத் துணைமற்றும் துணைத்தனம் செய்த கருப்புத் துணைமற்றும் ஒரு

மணையகம் நிகழ்த்தியிருக்கும் உரிமை அமர். இவரை நாம் இலக்கியவாதி என்று கொள்ளமுடியாவிட்டாலும் அவர் நூறுநூறில் வெளியிடும் நூறு மக்களின் பிரச்சினைகள் சிந்திக்கத் தெரிந்தவர்கள் மத்தியில் அந்தக் காலத்திலேயே பெரும் செல்வாக்கும் பெற்றிருந்தது என்று எழுதுகின்றார் அமர் எஸ்.எம்.கார்மென் (குறிப்பிலை - ஆன். பி.கலை - 1966)

இவர் வெளியிட்ட அகவெழுத்தி நூல்கள் என்னும் வரிசையில் முதல் நூலாக வெளிவந்தது 'நீ மயங்குவாயேன்', 1971இல் அட்டன் சகோதரி பிரஸ்ஸில் அச்சிடப்பட்ட இந்த நூலின் கடைசி அத்தியாயம் திருமாமாஸி பெர்ணாவியில் சரிதல் இந்த மயங்கிப் பெர்ணாவியில் சரிதல் என்னும் பகுதியை மணையகத்தின் முதல் சிறுகதைகளைக் கொள்ளலாம் என்று எழுதுகின்றார் மணையக ஆர்வாய் திரு.மு.பி.சி.பி.மனந்தன் (சீரகேசரி வரலாற்றிடு 22392)

'பிரதம முதலியார் சரித்திரம்', 'பத்திரிகை சரித்திரம்', 'கமலாசனன் சரித்திரம்' என்பனவையே ஏற்படுத்திய அழுத்தத்தால் எழுந்த தலைப்பாக இது இருக்கலாம். ஆனால் தமிழ் இணைப்புகளைப் பட்டி எழுப்பும் நூல் இது என்று அய்யர் முகவுணரவில் கூறுவதுபோல் அறிவுரைகள் கூறியதை இந்த நூலின் இறுதி அத்தியாயமாக இடம்பெறும் இந்தப் படைப்பு - அமர் எழுதிய முதலாவது மெனசுத்தின் திணைக்கிடால் ஒரு நல்ல சிறுகதைக்குரிய பண்புக் கூடவே திகழ்கின்றது.

12 வயதே நிரம்பிய ராமசாமி என்ற சிறுவன் புதுக்கோட்டை மூலம் என்னும் சிறுகதையை ஆன்.பி.பி. வரும் கங்காவியின் பெசில் மயங்கி இங்கு கூட்டிவைக்கக் கதைமையம், வந்தபின் பட்ட பாடுகமையம் அமர்வரை எதிர்மேலான சமரணித்து அவன் எழுத்து தின்ற வெற்றிமையம் விளக்கும் கதை இது.

தன்னுடைய ஆற்றல் மிகு எழுத்தால், மெடைப்பெச்சால், படல்களால், நூண்டுப்பிரகங்காரம் என்பவற்றிற்கும் மேலாக இந்த மக்கள் மத்தியிலே தனது இடைவிடாத பிரசன்னத்தால் ஏற்படுத்திக் கொண்ட தொடர்பால் மணையகத்தை ஆட்கொண்டிருந்தவர் நமசிவாய்.

இதே காலகட்டத்தில்தான் வீரகேசரியின் ஆயிரிதான எச்செல்லையா வீரகேசரியில் தினசரித் தொடர்கதைகளாக ஐந்து நாவல்கள் எழுதியுள்ளார். 1934ல் வந்த முதல் நூல் 'சந்திரமணியா அல்லது காதலின் வெற்றி' என்பதாகும்.

1940ல் மஸ்கெலியா ஆ.போல் என்பவரின் ‘சுந்தரமீனாள் அல்லது காதலின் வெற்றி’ என்பது. இந்த நாவல்களும் அவற்றின் இரட்டைத் தலைப் புக்களும், வருஷர் துரைசாமி அய்யங்கார் - வை.மு.கோதைநாயகி ஆகியோரின் பாதிப்பால் ஏற்பட்டவை.

இவர்களைத் தொடர்ந்து மலையக எழுத்துலகில் பிரவேசித்த முப்பது களுக்கு முந்திய எழுத்தாளர்களாகப் பெருமை கொள்கின்றவர்கள் மக்கள் கவிமணி சி.வி.வேலுப்பிள்ளையும் தலாத்து ஓயா கே.கணேஷும் தான்.

1931ல் பத்மாஜினி கவிதை நாடகம் 1948ல் வழிப்போக்கன் நாவல் ஆகிய இரண்டு நூல்களை ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டிருந்தாலும் 1950க்குப் பிறகே மலைநாட்டு மண்வளம் மிக்க - மலையக மக்களின் விடிவுக்கான படைப்புக்களைத் தரத் தொடங்கினார்.

1954ல் வெளிவந்த IN CEYLON TEA GARDENS கவிதை நூலும் 1970ல் வெளிவந்த BORN TO LABOUR என்னும் நடைச்சித்திர நூலும் இவருக்கு ஒரு இலக்கிய அந்தஸ்தையும் கௌரவத்தினையும் ஈட்டிக் கொடுத்தன.

பார்வதி, எல்லைப்புறம், வாழ்வற்ற வாழ்வு, வீடற்றவன், இனிப்பாட மாட்டேன், ஆகிய நாவல்களையும் 60க்குப் பிந்திய காலகட்டங்களில் எழுதியுள்ளார். 50களில் கதை என்று ஒரு சஞ்சிகை தொடங்கினார். அதன் முதல் இதழ் ஆசிரியர் உரையில் சி.வி. இப்படி எழுதினார்.

“கதையின் நோக்கம் கதையை சுவைபடக்கூறுவது மாத்திரம் அல்ல. நாட்டில் தலை விரித்தாடும் வறுமையையும், துன்பத்தையும் எடுத்துக் காட்ட கதை முயலும். நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் வசிக்கும் தமிழர்களைப் பிணைக்கும் சக்தியாக கதை திகழும். இலங்கை எழுத்தாளர்களின் இன்பப் படைப்புக்களை தமிழ் மக்களுக்குக் கதை வழங்கும். தொழிலாளர் வர்க்கத் தினிடையே தோன்றும் இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்து அவர்களது புதிய இலக்கியப் படைப்புக்களுக்கு கதை அரங்கேற்று மேடையாகும்.”

கதையின் முதல் சஞ்சிகையின் அட்டைப்படத்தை கவிஞரும் ஓவியரும் மாண சக்தீ பாலையா வரைந்துள்ளார். டி.ராமநாதன், த.ர.பேல், பொ.கிருஷ்ண சாமி, எச்.எம்.பி.மொகிதீன், சொக்கன், நந்தி, எஸ்.எஸ்.நாதன், சக்தீ பாலையா ஆகியோர் இந்த இதழில் எழுதியுள்ளனர்.

சி.வி.யின் ‘கதை’ என்னும் சஞ்சிகை நான் அறிந்த அளவில் ஒரு இதழ் மட்டுமே வந்துள்ளது. ‘காலம் பதல் சொல்லட்டும்’, ‘சாக்குக்காரன்’ ஆகிய இரண்டு சிறுகதைகளை 1961ல் சி.வி எழுதியுள்ளார். (சாரல் நாடன் - புதிய இலக்கிய உலகம்)

60களின் பின் எழுந்த மலையக இலக்கியப் புத்தெழுச்சிக்கு சி.வி.யின் பங்கும் பணியும் அளப்பரியது.

சிறுகதைகள், நாவல்கள், கவிதைகள் ஆகிய மொழிபெயர்ப்புகளுடன் சுயமாகவும் சில சிறுகதைகள், கவிதைகள் படைத்தவர் கே.க.கணேஷ்.

பிரேம்சந்த், கே.ஏ.அப்பாஸ், முல்க்ராஜ் ஆனந்த், ஹோசியின், லாகன் போன்ற உலகப்புக்குப்பெற்ற எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை தமிழுக்குக் கொண்டு வந்தவர் கே.கணேஷ். இருபதுக்கும் மேற்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை வெளியிட்டவர்.

1946ல் கே.ராமநாதனுடன் இணைந்து ‘பாரதி’ என்னும் முற்போக்கு இதழை நடத்தினார். வீரகேசரி, சுதந்திரன் ஆகியவற்றில் துணை ஆசிரியர், செய்தி ஆசிரியர் என்னும் பதவிகளை வகித்தவர். இலக்கியம், இலக்கிய அமைப்புக்கள், எழுத்தாளர்கள், சஞ்சிகைகள் என்று சகல விதத்திலும் இலக்கியத்துடன் தன்னைப் பிணைத்துக் கொண்டுள்ள கே.கணேஷ் அவர்கள் தன்னுடைய சுய ஆக்கங்கள் எதனையும் நூலாக வெளியிடவில்லை. மலையகம், மலையக வாழ்க்கைச் சூழல் ஆகியவற்றிற்கு வெளியேயே அவருடைய எழுத்துகள் அனைத்தும் இருந்துவிட்டன.

கே.கணேஷ் ‘சத்தியபோதிமரம்’, ‘பால்காரப் பழனி’, ‘சட்டமும் சந்தர்ப்பமும்’ ஆகிய கதைகளை வீரகேசரியிலும், ‘ஆசாநாசம்’ என்றொரு கதையை மணிக் கொடியிலும், ‘ஆகஸ்ட் தியாகி ஆறுமுகம்’ என்னும் கதையை தேசாபிமானியிலும் எழுதியுள்ளார். இவைகள் இவருடைய சுய ஆக்கங்களே என்றாலும் நூலாகத் தொகுக்கப்படாத காரணத்தால் பெயர்களைக் கூறிக்கொள்வதுடன் சரி என்ற நிலையிலேயே இருக்கின்றன. பிந்தி வந்த பரம்பரையினருக்கு வாசிக்கக் கிடைக்கும் மார்க்கம் கூட இல்லை.

‘சதியில் சீக்கிய சலீமா’, ‘கங்காணிமகள்’ என்னும் இரண்டு சிறிய நாவல்களை எழுதிய டி.எம்.பீர்முகம்மது தன்னுடைய ஆறு சிறுகதைகளையும் ஒரு சிறு நூலாகத் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார். மலையக விழிப்புணர்வுக்காக

நிறைய கட்டுரைகளும் எழுதி ஏடுகளும் நடத்தியவர் இவர். தி.மு.க. பாணித் தமிழில் மேடைப்பிரசங்கம் செய்து இளைஞர்களைக் கவர்ந்தவர்.

சி.வி.வேலுப்பிள்ளை ஆங்கிலத்தில் எழுதியவைகளைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்ததன் மூலம் எழுத்துலகில் பிரவேசித்தவர் பொ.கிருஷ்ணசாமி. அட்டன் தொப்பித் தோட்டத்தில் பிறந்தவர். டெமிலி மிரர் பத்திரிகையின் செய்தி ஆசிரியராக 60களின் பிற்கூறுவரை இருந்திருக்கின்றார். இல்லஸ்ட்ரேட்டர்ட் வீக்லி ஆப் இன்டியா, .பிரி இன்டியா, டைம்ஸ் ஆப் சிலோன் ஆகியவற்றில் ஆங்கிலக் கதைகள் எழுதியுள்ளார். 'மன்னப்பா உனக்கா' என்னும் சிறுகதையை 1956இன் இனக்கலவரப் பின்னணியில் எழுதினார். இது தினகரனில் 1960 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. சி.வி. நடத்திய 'கதை' யில் 'கண்ணீர்' என்னும் கதை வெளிவந்திருந்தது.

1953ல் தினகரனில் வெளிவந்த 'பாண்டியன் பரிசு' என்னும் சிறுகதை மூலம் எழுத்துத் துறைக்குள் நுழைந்தவர் தர.பேல். கண்டி வத்தேகம தோட்டத்தில் கண்டக்கருக்கு மகனாகப் பிறந்தவர். பண்டாரவளை சென் ஜோசப் கல்லூரியில் கல்வி பயின்றவர். ஹட்டன் மின்சார சபையில் பணிபுரிந்தவர். கண்டி, ஹட்டன், பண்டாரவளை என்று மலையகப் பட்டினங்களிலேயே பணிபுரிந்திருக்கின்றார். இந்த இடங்கள் இவருடைய கதைகளின் நடப்புத் தளமாக அமைகின்றன. ஜனரஞ்சகப் பாணியிலேயே அமைந்திருக்கும் இவருடைய கதைகள் வாசிப்பவனைச் சிரமப்படுத்தாத கதைகளாகும். குமுதமும் இவருடைய கதை ஒன்றைப் பிரசுரித்துள்ளது. சி.வி.யின் 'கதை'யில் இடம் பெற்ற 'திறமை' என்னும் கதையில் ஒரு பங்களா வாசி லயத்தை ஆச்சர்யத்துடன் பார்ப்பது போல் தோட்டப்புறம் அறிமுகமாயிருக்கிறது. இவர் இப்போது தமிழ் நாட்டில்!

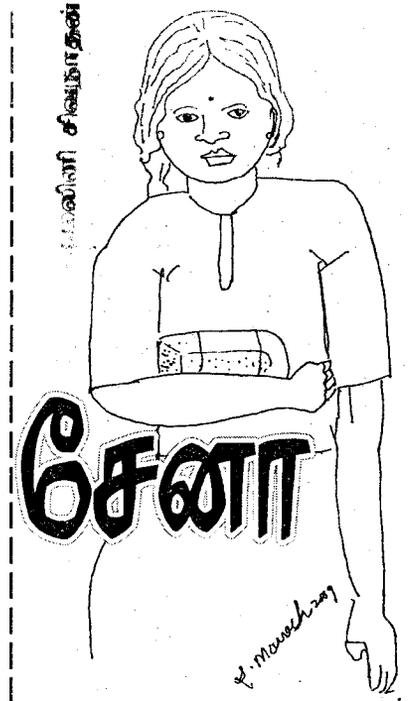
"எமது முன்னோடிகள் சிறுகதையின் உருவத்திலும் உரை நடையிலும் அதிகம் கவனம் செலுத்தினர். ஈழம் என்ற இட வரையறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் கதைகளை எழுதினர். இவர்களுடைய படைப்புக்கும் ஈழத்து வாழ்க்கைக்கும் தொடர்பிருக்கவில்லை" என்று பேராசிரியர் கைலாசபதி ஈழத்தின் சிறுகதை முன்னோடிகள் பற்றிக் கூறியதை (ஈழத்தில் தமிழ்ச்சிறுகதை வளர்ச்சி அம்பலத்தான் - கலாசார பேரவை இலக்கிய விழா மலர் - 1972) இங்கேயும் நாம் பொருத்திப் பார்க்கலாம்.

(தொடரும்....)

■ சிறுகதை

மழை ஓய்ந்துவிட்டது. கடைத்தாழ்வாரங்களில் ஒதுங்கியிருந்தவர்கள் வீதியிலிறங்கி நடக்கத் தொடங்கினார்கள். சேனாவும் அவர்களைத் தொடர்ந்தாள். மழைக்குப் பின்னரான ஈரக்காற்று அவளுடைய சின்ன உடலை நடுங்கச் செய்தது. கையில் கனக்கும் பாண்பொதியை கவனமாக நெஞ்சோடு அணைத்தவாறே பெரிய இரும்புக் கதவைத் திறந்து உள்ளே சென்றாள்.

அந்த வீட்டின் பதினேழு வயதுப் பையன் அவனுடைய செல்லப் பிராணியான அல்ஷேசன் நாபுடன் விளையாடிக்கொண்டு அன்றைய விடுமுறையை இன்பமாக அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தான். நாய் தன் சிவந்த நாக்கினை வெளியே தொங்க விட்டபடி, எதிரியோடு மோதிக்கொள்ளத் துடிக்கும் ஒரு குத்துச்சண்டை வீரனைப்போல தன் எஜமானனுடைய அடுத்த விளையாட்டுக்காக ஆவலுடன் காத்திருந்தது. சிறுமி சேனா நாயையும் அவனையும் தன் மிரண்ட கண்களால் கடக்கையில், அவன் வேண்டுமென்றே சேனா மீது மோதினான். பருந்தைக் கண்டு பதறும் குருவிக்குஞ்சாக ஒடுங்கியவள் மிகவும் சிரமப்பட்டு அவனைக் கடந்து செல்லவேண்டியதாயிற்று.

சேனாவின் வயதையொத்த நித்தி அம்மாவின் மடியிலமர்ந்து 'போன்விறறா' பருகிக் கொண்டிருந்தாள். அவளை அடிக்கடி முத்தமிட்டுக்கொண்டிருந்த அவளது தாய் சேனாவுக்கு அடுத்தடுத்த வேலைகளுக்கான ஆணைகளை பிறப்பித்துக் கொண்டிருந்தாள். அம்மா என்றால் கொஞ்சவாள். அந்த நினைப்பே சேனாவுக்கு தேக பரவசத்தை உண்டு பண்ணியது. நோனா என்றால் இப்படி கடுப்பாக இருப்பாளோ? அன்று மாத்தையா மிக நேரமாகி எழுந்திருந்தார். அவருக்கு

கோப்பி கொண்டு சென்ற சேனாவை அமரச் சொன்ன அவரை கலவரத் தோடு பார்த்தாள் அவள்.

“சேனாவுக்கு இப்ப என்ன வயசு?”

.....

“பத்து வயசு, சரியா?”

.....

“இன்னைக்கு மதியத் துக்கு இங்க பெரிய மாத்தையாமார் நோனாமார் வருவாங்க அவங்கமுன்னால சேனா வரக்கூடாது சரியா... ம.போ....”

சேனா நகரவில்லை. நின்ற இடத்திலேயே நின்றாள்.

“என்ன?”

“அம்மா”

“ அம்மா வருவா, இப்ப அதப்பத்திப் போசவேணா சரியா?”

மௌனியாக திரும்பிச் சென்ற சேனாவுக்கு அம்மாவின் முகம் ஒரு நிழலாக மனதிலாடியது.

கார்களில் வந்திறங்கிய சீமாண்களும் சீமாட்டிகளும் மதிய போசனக் கூடத்தை அலங்கரித்தனர். விதவிதமான பாணங்கள் பரிமாறப்பட்டன. எல்லோரும் ஆங்கில மொழியிலேயே பேசினார்கள். சிரிப்பொலிகள் அந்தக்கூடத்தின் சுவர்களை மோதின. நீண்டநேரம் மறைந்திருந்து அவர்களை வேடிக்கை பார்த்தாள் சேனா. அவளது பிஞ்சு மனதில் ஏதேதோ எண்ணங்கள் தோன்றி மறைந்தன.

நமது ஊர்களில் இப்படி அழகான பெண்கள் இல்லையே. பக்கத்து வீட்டு தொலைக்காட்சியில் அழகழகான பெண்கள் வருவார்களே. அவர்களெல்லோரும் இங்கிருந்து தான் வருவார்களோ? அம்மா இப்படி கையில்லாத சட்டைகள் போடுவதில்லையே, ஏன்? மாத்தையா என்னை அவர்களின் முன்னால் வரக்கூடாது என்று கூறிவிட்டாரே. நித்தி மட்டும் எல்லோருடனும் பேசிச் சிரித்து ஏதோவெல்லாம் பாடிக்காட்டுகிறாள். எனக்கும் பாடத்தெரியும்.

“ஆட்டுக்குட்டி எந்தன்குட்டி அருமையான செல்லக்குட்டி ஓட்டமோடி வந்திடுவாய் உனக்கு முத்தம் தந்திடுவேன்” என்று ஓசையின்றிப் பாடிப் பார்த்தாள். இப்போது அம்மாவின் முகம் மறந்துவிட்டிருந்தது.

விருந்தினர்கள் மிக நீண்ட நேரம் களித்திருந்து விட்டு கலைந்தார்கள். உணவருந்திய தட்டுக்களும், பானக்கோப்பைகளும், கைதுடைத்து வீசப்பட்ட கடதாசிகளும் தாறுமாறாகக் கிடந்தன. எல்லாவற்றையும் ஒழுங்குபடுத்திவிட்டு எச்சில் தட்டுக்களை கழுவித் துடைத்துக் கொண்டிருந்த சேனாவுக்கு வயிற்றைக் குமட்டியது. வாந்தி வருவது போலிருந்தது. நோனாவின் அட்டலுக்குப் பயந்து, அத்தனை தட்டுக்

களையும் கவனமாக துடைத்து அடுக்கிவைத்தாள். சுவரில் மாட்டப் பட்டிருந்த கடிசாரத்தின் சிறிய முள் நான்கைத் தாண்டிவிட்டிருந்தது. பூச் செடிகளுக்கு நீருற்ற வேண்டும்.

மீண்டும் அம்மாவின் முகம் மனதிலாடியது. இந்நேரம் அம்மாவம்மி மரத்தடியில் ஆச்சியிடம் கச்சான் முத்து வாங்கிக் கொறித்துக் கொண்டிருப்பாளே. சேனா ஊரில் இருக்கும் போது அப்படித்தான். பின்னேரம் பொழுதுகளில் கச்சான் முத்துக்களை கையில் தந்துவிட்டு சேனாவின் தலையில் பேன் பார்ப்பாள் அம்மா. கச்சான் முத்துக்கள் முடிந்ததும் எழுந்து ஓட எத்தனிக்கும் சேனாவை இழுத்துப் பிடித்து பேன் பார்த்தலை தொடருவாள். அப்போதெல்லாம் “யாழி” என்றுதான் அழைப்பாள். இங்கு வந்த பின்னர்தான் இவர்கள் ‘சேனா’ என்று அழைக்கிறார்கள். ‘யாழி’ என அழைப்பதுதான் சேனாவுக்கு மகிழ்ச்சி.

மாத்தையா அம்மா வருவாளென்று கூறினார். இன்னும் வரவில்லையே. அம்மா கண்ணீரோடு சேனாவை இந்த மாத்தையாவிடம் விட்டுச்சென்ற நிமிடம் சேனாவுக்கு புதிராகவே இருந்தது. பின்னர் மிக நீண்ட தூரம் பயணித்து இந்த வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தாள். ஒருவேளை அம்மாவுக்கு இங்கு வருவதற்கு வழிதெரியாமல்

இருக்கலாம். விசாரித்துக் கண்டு பிடித்து வருவாள். அப்படி வந்தால் அப்பா எங்கே? என்று கேட்க வேண்டும்.

கவியும், மொழியும் இப்போது ஒழித்துப் பிடித்து விளையாடிக் கொண்டிருப்பார்கள். கள்ளன், பொலிஸ் விளையாடிக் கொண்டிருந்த போதுதான் ஆழிக் காரர்கள் வந்து அப்பாவைப் பிடித்துக்கொண்டு போவதாக கூறினார்கள்.

அம்மா முகாமுக்குச் சென்று ஏதோவெல்லாம் கூறி அழுதாள். யாழி அப்பாவைக் காணவில்லை.

நித்தி ஆங்கிலத்தில் சத்தமாகப் படித்துக் கொண்டிருந்தாள். கவியும், மொழியும் இப்போது படித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

மேகலா ரீச்சர் யாழியைப் பற்றி அவர்களிடம் விசாரித்திருப்பார். யாழி கணித பாடத்தில் நூறுபுள்ளிகள் எடுத்ததற்காக ரீச்சர் முழுசாக ஒரு பதுப்பென்சில் பரிசளித்தாள். யாழியின் மனதில் ரீச்சரும் அந்தப் பென்சிலும் பதிந்து போனார்கள்.

“சேனா”- அழைத்துவிட்டு காரிலுள் நுழைந்த மாத்தையா அதை உயிர்ப்பித்தார். உள்ளே நித்தியம் நோனாவும் இருந்தார்கள். கார் புறப்பட்டுப்போனதும் கதவைப் பூட்டிவிட்டு திரும்பிய சேனாவை, மாத்தையாவின் மகன் மாடியறைக்கு வருமாறு அழைத்தான். அவளின் சின்ன இதயம் பயத்தால் வேகமாகத் துடித்தது.

நீண்ட நேரத்துக்குப் பின் புலிக்கூண்டிலிருந்து உயிர்மட்டு மிருக்க மீண்டுவரும் பூனைக்குட்டி போல வெளியே வந்த சேனாவுக்கு அழகை பீரிட்டது. சுவரோரமாக வெறுந்தரையில் சரிந்து தேம்பி தேம்பி அழுதாள். ஊமை கண்ட கனவுபோல அவளின் சொல்லத் தெரியாத துயரம் கண்ணீராகக் கரைந்தோடியது.

தூங்கிவிட்ட சேனா, அழைப்பு மணிகேட்டு திடுக்கிட்டு விழித்து கதவு திறந்தாள்.

“சிறுவர் வளவாளருக்கான” விருதைப் பெற்றமைக்காக அமைச்சர் மாத்தையாவுக்கு விருந்துபசாரம் அளித்திருந்தார். அங்கு நிகழ்ந்த விடயங்களை பேசிச் சிரித்தபடி, உறங்கிவிட்ட நித்தியை தோளில் சுமந்தபடி படியேறி மாடிக் குச் செல்லும் அவரை, ஏக்கம் நிறைந்த இருவிழிகள் நோக்கி நின்றன. அவற்றில் ஆயிரம் கேள்விகள் நிறைந்திருந்தன.

அம்மா எப்போது வருவாள்? சேனாவின் நெஞ்சுக்கூடு வெறுமையாயிருக்க இதயம் மட்டும் லட்டப், லட்டப் என்றிருந்தது. ■

“சிரி” கதை - (2)

● ஒரு பைத்தியகார ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு பைத்தியம் மல்லாக்காய்ப் படுத்திருந்தது. டாக்டர் அவ்வழியாய் போகும்போது ‘பைத்தியம்தானே, மல்லாக்கப் படுத்திருக்கிறது!’ என்று நினைத்து தனது வழியே போய் விட்டார். திரும்பி அவ்வழியில் வரும்போது அதே பைத்தியம் குப்புறப் படுத்திருந்தது. டாக்டர் “ஏன் அப்பன்! நான் போகும்போது மல்லாக்கப் படுத்திருந்தாய்! இப்போது குப்புறப்படுத்திருக்கிறாய்?” என்று கேட்டார்.

“முதலில் ‘கசற்’ (Cassette) இன் ‘A’ பக்கம் பாட்டுக்கேட்டேன். இப்போ ‘கசற்றின்’ ‘B’ பக்கம் என்றது பைத்தியம்.

இணை இரகு

ஒரு மகா முனிவனாய்
ஒதுக்குப்புற ஆற்றோரமாய் தவமியற்றுகிறாய்!

ஒரு மாவீரனாய் மனசெலாம் நிறைவாய் -
அங்கிங்கென
வெள்ளியிலிருந்து நூற்றாண்டு வரை
விழாக்கள் நடக்கும் போதுகளில்.

ஆனந்த அதிர்ச்சியளிக்கும்
நின் நீளவாழ்வு போற்றற்குரியது!

தப்பிக்க வழியின்றி உன்காலடியில் தலை சிதறிக்கிடந்த
போராளியின் குருதியிலும் நீ கலங்கியழுததில்லை.
பல்லாயிரமாய் தீர்த்தமாடக் குவியும் பக்தர்களின்
அரோஹரா நெக்குருகல் உனை ஈரலிப்பதில்லை.

தூர இருந்தாலும் சுகமாய் என் மனசை நனைக்கும்
உன் நினைவு வயல் வாய்க்கால்.

நீ யோகி!
உணர்வுக் குவியலுக்குள் எத்துண்டு அலைபவன் யான்.
அந்திக் குவியலுடை தீவுக்குள் உழல்கின்றேன்.

நாற்காலி ஆசைப் பிசாசு உலுப்பியதில்லை உனை.
அந்தஸ்து தேடி அலைதல் கிடையாது.
மந்திரி பதவிக்காய் வால் அசைக்கமாட்டாய் நீ.

காட்டிக்கொடுக்காமல்
முன்னே சிரித்துப் பின்னே இடிக்காமல்
இல்லாத கால்களினால் துள்ளிப்பாயாமல்
இங்ஙன சின்னத்தனங்கள் செய்பாமல் கொள்ளாமல்
பேசப்படாமல் பேச்சற்று நிற்கின்றாய்?

உன் போன்று
எத்தனை மாமனிதரின் நாமம்
கடப்பைக் கடக்காமல் காணாமல் போனது....

ஆனந்த அதிர்ச்சியளிக்கும்
நின் நீளவாழ்வு போற்றற்குரியது!

எஸ்.புலப்பாத்தன்

மதிப்பிட முடியவில்லை

நகம் கொட்டிக்
 கொண்டிருந்தேன்
 நீ வந்தாய்.....
 நிமிர்ந்தேன்.....
 சறுக்கியது நினைற்
 சிறியது சத்தம்....
 "ஐயோ பாவம்" என்றால்
 அனுதாபப்பட்டாய்
 சினிமாக்கிளாய்
 துணித்துணியெ னன்றைத்
 தண்ணீரில் துவட்டி வந்து
 என் விரலில் சுற்றி
 இறுக்கமாகச் சுற்றிவிட்டாய்...
 கொட்டிய குருதிக்காக
 கண்ணீரை நீ சொட்டினாய்
 மூக்கு நீரைச் சுண்டி வறிந்தாய்....
 ஆனாலும் என்னைப் பற்றி
 எதுவுமே என்னால்
 மதிப்பிட முடியவில்லை....
 என் நகக் கண்ணீரிலிருந்து
 உதிரும் கொட்டிய போது
 உன் அகக் கண்ணீரிலிருந்தும்
 உதிரும் கொட்டியிருக்க வேண்டும்

கள்ளிமுக்கு வெண்புதியள்
 எழவில்.

- கலாநிதி செ.யோகராசா

இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துக் கவிஞர் பாரம்பரியமே என்று நோக்குவோர் பொதுவாக மறுபுக் கவிஞர்கள் (உ+ம் : அருகுமரகலாமிப் புலவர்), மரபிற்கும் நவீனத்துக்குமிடையிட்ட கவிஞர்கள் (உ+ம் : பாண்டி குளையப்பாபிள்ளை), முனை கவிஞர்கள் (உ+ம் : தீராவணன்) என்று நோக்குவதே வழக்கமாகயிருந்து வருகின்றது. இவர்கள் பெரும்பாலும் மத்தியதர வர்க்கத்தினராகவும் கல்விப்பலனையளங்கனாகவும் விளங்குவர். இவர்களைப்பற்றி பெரும்பாலும் வெளிநாட்டில் வர்க்கம் கற்ற கல்வி கற்காத அல்லது ஓரளவு கற்ற இன்னொரு அரசரும் இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கவிதை வரலாற்றில் (அதற்கு முன்னரும்உட) முக்கியம் பெறாதவர்களாகவும் உள்ளனர். குறிப்பாக 1970 வரையான மலையக கவிதை வரலாற்றில் முக்கிய இடம்பெறாதவர்களாகவும் இவர்களுள்ளனர். அந்நேரம் வி.வஸ்.கொளித்தகயித்தேவர், கே.கி.என்.என்.ஆர், ஆர்.என்.பிரியம்பிள்ளை, எம்.பி.வெண்காசன், கா.சி.ரங்கநாதன் முதலான கவிஞர் பாரம்பரியமே இங்கு மனங்கொள்ளப்படுபவர்களாகின்றனர்.

மேற்கூறியவர்களைக் கவிஞர் பாரம்பரியம் தமிழில் மிகத்தொண்டையான வரலாறுடையது. சங்ககாலப் பாளையன் மரபினரின் தொடர்பு மட்டும் இன்றைய இலையராஜாவின் சகோதர பாவலர் வாதாஜன் இம்மரபின் வழிப்பட்டவரே. இவர்களை *சென் றால்* மரபினர் என்றும் (போகிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் கூற்று) இவர்களுள் ஒரு சாரான முக்கந்தி இலக்கியக்கயர் என்றும் (டாக்டர் ஆ.இராஜாசெவயதி) கூறிவரினும் 'மக்கள் கவிஞர்' என்று கூறாமலெழும் இவர்கள் முக்கியம் பெற்றுள்ளவர் என்பது இன்று பின்போக்கிய பார்க்கும் போது புலனாகின்றது.

மெற்கூறிய கவிஞர்களின் பாடல்கள் உள்ளடக்கம், வெளிப்பாட்டுமுறை, அளிக்கைமுறை என பல விதங்களிலும் முக்கியத்துவம் பெறுபவை.

உள்ளடக்கம் என்று நோக்கும்போது, பக்திப்பாடல்கள் இவர்களால் பெருமளவு பாடப்பட்டு வந்துள்ளமைபற்றி முதலிற் குறிப்பிடவேண்டும். எஸ்.ஆர். எஸ்.பெரியாம்பிள்ளை ஈழத்திலுள்ள எல்லாக் கோயில்கள் மீதும் பாடியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பின்வரும் பாடல் ஸ்ரீசங்கமாங்கண்டி மீது பாடப்பட்ட பாடலாகும்.

“தனத்தா தானனதான
தனத்தா தானனதான
காமக்கடலில் ழழ்காதே
கனவெனும் வாழ்வில் வீழ்காதே
ஏமப் பாயங்கொண்டொழியாதே
எதையும் உளதென எண்ணாதே
நாமத்தீர்புரை மகன்மீதே
நவ்லும் துத்தனை மறவாதே
சாமத்திலும் வந்தருள் ஸ்ரீவான்
சங்கமாங்கண்டிப் பெருமானே!”

இக்கவிஞர்களால் தொழிலாளரது அவலமான வாழ்க்கை பல்வேறு கோணங்களிலும் அணுகப்பட்டுள்ளது. தொழிலாளரது லயத்து வாழ்க்கை பற்றி வி.எஸ்.கோவிந்தசாமித்தேவர் பாடியுள்ள பாடலின் ஆரம்பம் பின்வருமாறு:

“புத்தரிக் காம்பரா வீட்டிலே - மக்கள்
படுங்கஷ்டம் பாருங்க பாட்டிலே
தாயும் தகப்பனும் அதுக்குள்ளே - மேஜர்
ஆகிய தலைப்பெண்ணும் அதுக்குள்ளே
மாமனும் மாமியும் அதுக்குள்ளே - சொந்த
மருமகன் மகளுமே அதுக்குள்ளே
அக்காரும் தம்பியும் அதுக்குள்ளே - பெரிய
அண்ணன் பொண்டாட்டியும் அதுக்குள்ளே
வீருந்தாடி வந்தவர் அதுக்குள்ளே - இனும்
விரப்பன் குடும்பமும் அதுக்குள்ளே
.....”

சமூகக் குறைபாடுகள் விமர்சிக்கப்படுகின்றன. ‘குடியைக் கெடுத்த குடிகாரன் பாட்டு’ இயற்றிய கே.கே.எஸ்.ஜில், பாட்டினை முடித்தபின் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்: ‘குடியால் குழப்படிகள் அதிகம் உண்டாகிறது. ஆகையால் குடியை நிப்பாட்ட பழகவேண்டியது’

மலையக மக்களது வாழ்க்கையுடன் பின்னிப்பிணைந்துள்ள தொழிற் சங்கங்களின் செயற்பாடுகளும் பாடல் பொருளாகியுள்ளன. இலங்கை தொழிற்சங்கங்களின் செயற்பாடுகளும் பாடல் பொருளாகியுள்ளன. இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ், இலங்கை ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் செயற்பாடுகள் பற்றி கே.கே.எஸ்.ஜில் எழுதிய ‘பொட்டி விடுதலை’ (1960) இவ்விதத்தில் குறிப்பிடத் தக்கதொன்று.

மலையகத் தொழிலாளரது வரலாறும் அவ்வப்போது பலராலும் பாடப்பட்டுள்ளது. வி.எஸ்.கோவிந்தசாமித்தேவர் எழுதிய ‘வீரண்ணன் மீனாசனி காதல்’ என்ற நெடும்பாடல் இவ்விதத்தில் குறிப்பிடத்தக்கதொரு பிரகரமாகிறது. இப்பாடலின் முக்கிய பகுதியொன்றினை இவ்வேளை எடுத்தாள்வது பயனுடையது. அது பின்வருமாறு:

“மாட்டை மடக்கீட்டு - கும்பகோணம் மாமாங்கம் பார்ப்பதற்கு
ரோட்டுவழி நடந்தேன் - அலம்புற்று
நொந்த மனதானே
வாயில் வந்தபடியே உளநீனான் மாயப்பன் கங்கான்
தேயிலைத் தூருக்குள்ளே - இலங்கையில்
தேங்காய்ருக்குடுவென்றான்
மாயவலை போட்டான் தம்பி தம்பி வாங்களைவெழுந்தான்
மதமயங்கச் செய்துவீட்டான் - தேயிலைக்குள்
மாசீவனையுடுவென்றான்
.....
தொண்டியில் பேர்புத்து கட்டுமாத் தோண்டிலேருவந்தோம்
வண்டியில் ஏற்றுவந்து - கட்டிருந்த
வாட்டுக்குள் போட்டுடைச்சான்!”

ஈழத்தில் அவ்வப்போது நிகழ்கின்ற முக்கிய சம்பவங்களும் கவிதைப் பொருளாகின்றன. உதாரணமாக, பிரதமர் எஸ்டபிள்யூஹீ-ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கா மறைவுற்றபோது பட்டியகாமம் எம்.பி.வேலுசாமிதாசன் பாடிய பாடலொன்றின் ஒரு பகுதி இவ்வாறு அமைந்துள்ளது.

“மண்டல வாழ்வை மறுந்தார் எம்மை ஆண்ட
பண்டார நாயக்கா
வீண்டலம் போய்ச்சேந்தார்
கண்டேர் மனம் துடிக்க
கேட்டோர் உளம் கொதக்க
பார்த்தோர் பர்தவக்க

பாதகன் வீடுந்த குண்டால்
மண்டல வாழ்வை மறந்தார்
பண்டாறநாயக்கா
வீண்டலம் போய்ச்சேர்ந்தார்

மேற்கூறியவாறு பாடல்களின் பன்முக உள்ளடக்கமும் அதன் முக்கியத் துவமும் ஒரு புறமாக, அப்பாடல்களின் வெளிப்பாட்டு முறைகளும் கவனத்திற் குரியன. இவை இசைப்பாடல்களாக இருப்பதுடன் பக்திப்பாடல் (உ+ம்: திருப்புகழ்), சினிமாப்பாடல் மெட்டுக்களையும், சிந்துப்பாடல், கும்மிப்பாடல் வடிவங்களையும் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தியாதி வெளிப்பாட்டு முறைகள் பொதுமக்களை இலகுவில் கவர்ந்துவிடக்கூடியன என்பது யாமறிந்ததே.

இவையனைத்தையும்விட, முக்கியமானதொன்று, இத்தகைய பாடல்களின் அளிக்கை முறை சார்ந்தது. அச்சு ஊடகம் பரவலடைவதற்கு முன்னர் வாய்மொழிப் பாடல்களாக வெளியிடப்பட்ட இவை, பின்னர் சிறுசிறு பிரசுரங்களாக அச்சடித்து வெளியிடப்பட்டுவந்துள்ளன. ஊடகம் மாறினாலும் பாடப்பட்ட களங்கள் மாறுதலடையவில்லை. திருவிழாக் காலங்கள், தெருச்சந்திகள், பஸ்வண்டி நிலையங்கள், பொதுவிழாக்காலங்கள், ஒரேவழிமேடைகள் இவை பாடப்படுமிடங்களாய் திகழ்ந்தன. இவற்றால் இவை பொதுஜனங்களை இலகுவில் சென்று சேர்ந்தன. பொதுசன அபிப்பிராயமும் உலகியலறிவும் செயல்வேகமும் ஏற்பட அவர்களிடம் வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டன என்று கூறுவதிலும் தவறில்லை! ■

தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம்

நயத்தல், படைத்தல், வளர்த்தல், மதித்தல், உயர்த்தல்,
புரியும் புணைகதை வினைஞர்

40, வில்லி அவ்வளிப்பு
கொழும்பு - 08
தொலைபேசி: 350 8170

‘புனைகதை ஊக்குவிப்புப் பணி’ சிறுகதை மதிப்பீட்டு முடிவுகள் - 2008

2008 - முதலாம் காலாண்டு		
முதலாம் பரிசு - வீரகேசரி	-	‘பள்ளிக்கூடம்’ மட்டுவில் ஞானக்குமாரன்
இரண்டாம் பரிசு - மல்லிகை	-	‘நனைவுக்குமிழிகள்’ ம.பா.மகாலிங்கசிவம்
மூன்றாம் பரிசு - தினக்குரல்	-	‘பிரதிபலன்’ முதூர் முகைதீன்

சிறப்புப் பாராட்டு - 1) மல்லிகை	-	‘ஔமாய்பு’ தெளிவத்தை ஜோசப்
2) தினக்குரல்	-	‘புளியமரத்து முனிகள்’ செங்கை ஆழியான்

2008 - இரண்டாம் காலாண்டு		
முதலாம் பரிசு - ஞானம்	-	‘தலைவர்களின் கக்கூசு’ சுதர்ம மகாராஜன்
இரண்டாம் பரிசு - தாயகம்	-	‘மதமாற்றம்’ தி.சி.ஜெகேந்திரன்
மூன்றாம் பரிசு - கலைமுகம்	-	‘வழிகாட்டிகள்’ நிர்மலன்
சிறப்புப் பாராட்டு - தாயகம்	-	‘கனவுலகின் வெளியே’ பவானி சிவகுமாரன்

2008 - மூன்றாம் காலாண்டு		
முதலாம் பரிசு - தினகரன்	-	‘ஆற்றல்கள்’ ஸீ.எல்.எம்.மன்கூர்
இரண்டாம் பரிசு - ஞானம்	-	‘சரக்க இக்கதவம்’ யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்
மூன்றாம் பரிசு - தினக்குரல்	-	‘குந்திமிருக்க ஒரு வீடு’ அன்புமணி, மட்டக்களப்பு.
சிறப்புப் பாராட்டு - 1) ஞானம்	-	‘பச்சிலை ஓணான்’ க.ஆர்.டேவிட்
2) வீரகேசரி	-	‘ஒப்பாரி கோச்சி’ மு.சிவலிங்கம்
3) தாயகம்	-	‘தாய்’ ச.முருகானந்தன்

2008 - நான்காம் காலாண்டு		
முதலாம் பரிசு - தினகரன்	-	‘ஒரு தாயின் பயணம்’ யாழ் அஸீம்
இரண்டாம் பரிசு - தாயகம்	-	‘புகூசா ஒரு தெரர்’ பதுளை சேனாதிராஜா
மூன்றாம் பரிசு - தினகரன்	-	‘நானைக்கு நத்தார்’ ஆ.ல.லக்ஷேந்திரகுமார்
சிறப்புப் பாராட்டு - தினக்குரல்	-	‘நூவெரலியா முருகல் சுன்னாகம் வலயர்’ மு.சிவலிங்கம்

இதென்ன எறிப்பத்தான்டா எறிக்குது இந்த அகோர வெயில்! வெளியாலயும் போகேலா. ஊட்டுக்குள்ளயும் படுக்கேலா! ராப்பகலா ஒரே ஆக்கினதான். எருமமாடுகளப் போல நீட்டுக்கும் குளத்துக்க உழுந்து மனிசரால படுக்கேலுமா? ஒரு காத்துமில்ல! மழயுமில்ல. வெள்ளாப்புச் சாமத்தில பெய்மிற பனியுமில்ல. எல்லா இடமும் உம்

விளசல வீரக்குட்டி

மெண்டுபோய்க்கிட்டு. நம்ம ஊரிலயும் அஞ்சாறு சண்டியன்மார் இருக்கிறானுகள்தான். இந்த அகோர் தான் டவம் ஆடுற குரியனுக்கு உதைக்கத் துப்பில்ல. இந்தக் கொதிப்புக்குள்ள நீயெண்டா மாணிக்கம் ஆத்தங்கரை மில நிக்கிற மதுரமர இணலுக்குள்ள பொஞ்சாதி புள்ளயளோட கிடந்து புற தட்டணம் பண்ணுறா. என்ன? மதுரமரம் உங்களுக்கு 'ஏசி' பூட்டித் தந்திருக்கா! இதப்போய் எனக்கிட்டச் சொன்ன மாதிரி வேறாரிட்டயும் கக்கிராத. புறகு இரிக்க இடமில்லாம நீயும், பொஞ்சாதிபுள்ளயளும்! மதுரமரத்தில தான் ஏறிக் குந்தவேண்டி வரும்.

என்ன மாணிக்கம் சொல்றா? ஓ... ஓ... கண்ணகையம்மன் குளுத்தியோட குடு தனிஞ்சி ருமா? ஆனா அதுக்கு முதல் நம்ம கத முடிஞ்சிரும் போல கிடக்கே மாணிக்கம். அவ்வளவு வெயில். ஏன்டா மாணிக்கம், கண்ணகை அம்மனுக்கு மதுரைய எரிச் சுங்கூட இன்னும் ஆத்திரம் தீரல்லை யாமா, அவவுக்குக் கோவில் கட்டிக் சும்பிற நம்மளோட என்ன கோவம்மா மாணிக்கம்.

நீ என்ன நினைக்கிறயோ எனக் கெண்டாத் தெரியா? வருசா வருசம் உண்டாகிற கால மாற்றத்தால பங்குனி மாதத்தில இருந்து வைகாசி மட்டும் சூடான காலமாத்தான் இருக்கும். புறகு நீ சொல்றாப்ப சரியா வந்திரும். என்னெண்டாலும் இப்ப வெயில் அகோரம் மிச்சம் மோசந்தான். கண்டறியாத விஞ்ஞான வளச்சி ஓவ ராப் போய் ஓசோன் படையெல்லாம் கிழிஞ்சி பொத்தல்விழுந்து போச்சாம். அதாலதான் இந்த வெக்கையும், வேர்வையும். நானென்ன விஞ்ஞானியா, பேய்ரிலதான் எழுதிமிருந்தானுகள். அதப்படிச்சிருக்காட்டி நானும் உன்னைப்போலதான் நினைச்சிக்கொண்டிருப்பன். சரி கொஞ்சம் அரக்கி இரு. நானும் ஒள்ளுப்பம் மதுரமர இணலுக்க இருக்கப்போறன்.

யிதுவன்

குறுங்கதை

இவன் செல்வத்தை உங்களுக்கு நல்லாகத் தெரியும் முப்பத்தெட்டு வயது வந்தும் கட்டைப்பிரம்மச்சாரியாகக் காலம் ஓட்டினான்.

போன விடுமுறைக்கு இவன் கொழும்பிலிருந்து ஊருக்கு வந்தபோது, இவனுக்கு எல்லா விதத்திலும் பொருந்தக்கூடிய முப்பத்து மூன்று வயது நிரம்பிய செல்வியை எப்படியாவது கட்டிவைக்க வேண்டும் எனப்பெடியன் நாம் சேர்ந்து முடிவு கட்டினோம். செல்வத்தை அணுகினோம்; அவன் மசியவில்லை. செல்வத்திற்கு எட்டிற் சனி. சனி ஆதிக்ககாரன் சனி எதிர்த்து ஒண்டும் செய்ய முடியாது என எங்கடை ஊர் பேசிக்கொண்டது.

சனீஸ்சனோ, அவனை அடித்து, அவனை நிரந்தர முடமாக்கிய இராவணேஸ்வரனோ எவர் வந்தாலும், சமாளிக்க வேணும் என தீர்மானம் எடுத்து, ஆழ்ந்து - ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தோம்.

எமது தீர்மானம் பலித்தது; நாங்க ஜெயித்தோம்! எப்படியென அறிய ஆவலாய் இருப்பீர்கள்தானே! சொல்லுகின்றேன்....

எங்களுள் எங்களை விட சீனியரான ஒருவனைப்பிடித்தோம். அவன் வேறு ஆருமல்ல! ஆருரன் - அவன் பேச்சில் வழுவழுப்பில்லை, சொற்செட்டும், சொற்செறிவுடனும் பேசுவான். செல்வாக்கும் மிக்கவன். அவனைச் செல்வத்தை அணுகி காரியத்தைக் கனியப்பண்ணக் கேட்ட போது, போனான்; வென்றான்! எப்படி என விளக்கமாகச் சொல்லுகின்றேன். அவன் செல்வத்தைக் கண்டு இரண்டே இரண்டு வார்த்தைகள் சொன்னான். விடயம் வெய்யில் கண்ட பனித்துளிபோல இருந்த இடம் தெரியாது கரைந்துவிட்டது.

ஆருடன் செல்வத்திற்குச் சொன்னது, "தம்பி செல்வம்! உனக்கு செல்வியைப் பேசுவதாகக் கேள்விப்பட்டன். செல்வியை மாத்திரமல்ல செல்வி குடும்பத்தினர் அனைவரையும் எனக்குத் தெரியும். நல்ல சம்பந்தம். அவை ஒமெண்டால் விடாதையுங்கோ!" ■

- வேல் அமுதன் -

- யாவும் கற்பனையல்ல.

மட்டக்களப்பிலிருந்து 'செங்கதிர்' என்னும் நாமத்தில் சஞ்சிகை ஒன்று வெளிவருவது கண்டு மகிழ்வடைகின்றேன். கடந்த ஆடி 2008 செங்கதிர் ஒன்று படிப்பதற்கு கிடைக்கப் பெற்றேன். அதில் அடங்கியுள்ள அம்சங்கள் யாவும் தேன்போன்று சுவைத்திருந்தன.

மேலும் அதில் பாலமீன் மடுவைச்சேர்ந்த திருகருணைரெத்தினம் அவர்கள் மட்டக்களப்பு தமிழ் கலாமன்றம் பற்றி எழுதியிருந்த ஆக்கத்தினை மட்டக்களப்பு (கிழக்கு மாகாண) மக்கள் மறக்க முடியாது. அக்காலத்தில் கொடிகட்டிப் பறந்த மன்றமாகும். நானும் மட்ட/மெதடிஸ்த மத்திய கல்லூரியில் கல்வி கற்றிருந்த வேளையில் மறைந்த நண்டு நவரெத்தினத்துடன் சேர்ந்து இம் மன்றத்தில் ஒருவராக இருந்து மன்றத்தை வளர்த்தவன். என்னால் இம் மன்றத்தை இன்றும் மறக்க முடியவில்லை.

மேலும் செங்கதிர் தொடர்ந்து வளர்ந்து வர வாசகர்களாகிய நாம் உரமிட்டு ஆதரவு நல்கி வரவேண்டுமென செங்கதிர் மூலம் வேண்டுகின்றேன். வாழ்க! வளர்க செங்கதிர்.

தேன்நாடு முர்த்தி
மட்டக்களப்பு

சந்தா செலுத்தாவிட்டாலும் செங்கதிர் தவறாமல் வீடு தேடி வருகிறது. மிக்க நன்றி. கதிர் கண்டதும் விளைச்சல் எப்படி இருக்கும் என விரும்பிப் படிப்பேன், பிரமாதம். பெரும்பான்மையான விரல்கள் என்னையே சுட்டி நிற்பினும் ஒருவிரல் சுட்டும் பக்கத்தையே கவனித்து பழக்கப்பட்டுவிட்டோம்.

வீச்சு 14 பக்கம் 22ல் ஆசியுரை சுவாமி அஜராத்மாணந்தா அத்தியுரை சிவநேசதுரை சந்திரகாந்தன் முதலமைச்சர் என்று அருள்மணி குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் இருவரும் அந்நிகழ்வில் கலந்துகொள்ளவில்லை. வயதிலும் அனுபவத்திலும் எழுத்துத் துறையிலும் முதிர்ந்த அருள்மணி இவ்வாறு எழுதியிருப்பதை எந்தவகையிலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஐந்துநாள் கலைவிழா பற்றிய கட்டுரையில் அவரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஏனைய

விடயங்களின் நம்பகத்தன்மை பற்றி சந்தேகப்பட வேண்டியுள்ளது. அவரால் குறிப்பிடப்பட்டது போல ஐந்து நாள் வரலாறு காணாத கலைவிழா ஒன்று நடைபெற்றது என்பது வேறுவிடயம்.

கி.பாக்கியராஜா

10/24, முதலாம் குறுக்கு, பிள்ளையார் கோவில் வீதி,

கல்லடிமட்டக்களப்பு

செங்கதிரோன் 'விளைச்சலிலே'

செதுக்குகிற நறும் கவிதைச் சிறப்புக் கண்டோம்.

பங்குனியில் அவர்தந்த முதலிரவுப்

படம் அருமை..., பாராட்டுக்கள்.

இன்னுமின்னும் இதுபோல இனிப்பான

சுவை அமிழ்தம் அகழ்ந்து தந்தேம்

சந்தோசம் கொய்திடுக... கவியே உம்

திறமைக்குத் தலைசாய்க் கின்றோம்.

கவிமணி நீலா பாலன்

இல.65, ஹத்தாவல - வெலிமடை

கவிவலனின் மனப்பதிவுகள் கட்டுரை பாராட்டப்பட வேண்டிய முயற்சி கடந்த ஜனவரி 2009லிருந்து செங்கதிர் இதழைப் படித்து வருகிறேன். அதன் அமைப்பு, இடம்பெறும் ஆக்கங்கள் அனைத்தும் இலக்கியத்தரமும் கனமு முள்ளதாகவிருக்கிறது. தங்களது முயற்சிக்கு எமது பாராட்டுக்கள் உரித்தா கட்டும். செங்கதிர் வளர்ச்சிக்கு எம்மாலான அனைத்து உதவிகளையும் செய்ய விளைகிறோம்.

அடுத்து, கவிவலன் எழுதி வருகிற படைப்பாளனின் மனப்பதிவுகள் கட்டுரை காத்திரமான பல கவிதை விடயங்களைத் தொட்டுச் செல்கிறது. பல தகவல்களை காழ்ப்பு வெறுப்பின்றி புட்டு வைக்கின்றது.

இலங்கைக் கவிதை எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறது? இப்படி யாராவது, கவிதை பற்றி விரிவாக விபரமாக எழுதமாட்டார்களா என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்த போது, செங்கதிர் தேவையான நேரத்தில் தரமான ஒருவரிடமிருந்து கட்டுரையை வாங்கி வெளியிட்டிருக்கிறது. அதற்காகவும் இன்னு மொருமுறை செங்கதிரைப் பாராட்டுகிறோம்.

ஐயா, கவிவலன் அவர்களே!

கவிதை முட்டாடிகி, ஐட்டமாக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் உறைப்பாகவும் சொல்லங்கள். உறைக்கட்டும் இந்த மரமண்டைகளுக்கும். ஏனென்றால், கவிதை கட்டாயம் திருத்தம் பெறவேண்டும் என்பது எமது வேணவாவாகும்.

கவிஞர் - ராதா மணாளன்

ஐப்பத்தளை

“செங்கதிர்” கட்டண விபரம் : (அஞ்சல் செலவு உட்பட)

	இலங்கை	இந்தியா	ஏனைய வெளிநாடுகள்
ஓராண்டுக் கட்டணம்	750/-	500/-	US \$ 20
ஆயுள் கட்டணம்	10,000/-	5000/-	US \$ 100
புரவலர் கட்டணம்	25,000/-	12,500/-	US \$ 250

ஆயுள் கட்டணம் செலுத்துவோருக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் “செங்கதிர்” வழங்கப்படும். புரவலர்களுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் “செங்கதிர்” வழங்கப் படுவதுடன் “செங்கதிர்” எதிர்காலத்தில் வெளியிடவுள்ள எல்லா நூல்களும் இலவசமாக வழங்கப்படும்.

விளம்பரக் கட்டணம்				
பின் அட்டை வெளிப்புறம்	முழு	5000	1500	US \$ 50
	அரை	3000	1000	US \$ 30
முன் அட்டை உட்புறம்	முழு	3000	1000	US \$ 30
	அரை	2000	750	US \$ 20
பின் அட்டை உட்புறம்	முழு	2000	750	US \$ 20
	அரை	1500	500	US \$ 15

அன்பளிப்பு

அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலன்விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் வழங்கலாம்.

வங்கி : மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு.

கணக்கு இல : 113100138588996 (நடைமுறைக்கணக்கு)

காசுக்கட்டளை : அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பு.

காசோலைகள் / காசுக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஷ்ணன் என்று பெயரிடுக. அல்லது பணமாக ஆசிரியரிடம் நேரிலும் வழங்கலாம்.

எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், ஊடகவியலாளர்களிடமிருந்து ஆக்கங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன. அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

ஆசிரியர், ‘செங்கதிர்’
இல.19, மேல்மாடி வீதி, மட்டக்களப்பு.

திருமண சேவை

தங்கள் சளைக்காத தேடல்
UK மணமகளா?...

வேல் அமுதனிடம் இன்று UK மணமகளின்
கடிதக் கோப்புக்கள் 41. இவற்றுள் அதி

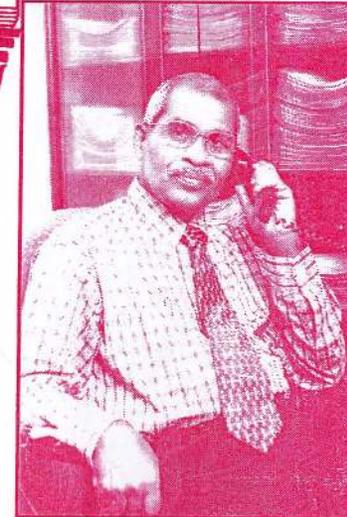

குறைந்த வயது 24. அதி
உயர்ந்த வயது 45.

இன்றும் ஏன் தயக்கம்?...

இன்றே -

சுயதேர்வு முறை முன்னோடி,
தலைநகர் நிறுவனம், மூத்த, புகழ்பெற்ற,
சர்வதேச, சகலருக்குமான தங்கள்
திருமண ஆற்றப்படுத்தலர்,
குரும்பசிட்டியூர் மாரியெழு
வேல் அமுதனை
முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறையில்
தாங்களோ, தங்களால் முடியாதாயின்,
தங்களின் பிரதிநிதியோ சந்திக்கச்
செய்யுங்கள்!

மேலதிக விபரங்களைத்
தங்கள், புதன், வெள்ளி மாலை
வேளைகளில் தயங்காது விசா
ர்த்தறிகு!

வேல் அமுதனின் கொழும்பு நேரடித்
தொலைபேசி:

011-2360488/ 2360694/ 4873929

முகவரி :

8-3-3 மெற்கிரா மாடிமணை
(வெள்ளவத்தை காவல் நிலையத்
திற்கு முன்பாக நிலப்பக்கம், 33ம்
ஒழங்கை வழி)

55 ஆம் ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

சுலாமான தெரேக்குர் சுயதேர்வு முறையே! மகோன்மை மணவாழ்வுக்கு
குரும்பசிட்டியூர் மாரியெழு வேல் அமுதனே!

ஹானா கிராபிக்ஸ்

Hana Graphics

எமது சேவைகள்

கறுப்பு - வெள்ளைப்
புகைப்படத்தை
வர்ணமாக்குதல்

நீங்கள் விரும்பிய பின்னணியில்
உங்கள் புகைப்படத்தைப்
பொருத்துதல்.

புகைப்படத்தில் இருப்பவரை
ரேகைச் சித்திரமாக்கி
நிறந்தீட்டுதல்

வியாபாரம்
மற்றும் தொழில்
சம்மந்தமான
விளம்பரங்களை
வடிவமைத்தல்

புகைப்படத்தில் உள்ள உங்கள் முகத்தில் காணப்படும் தேவையற்ற புள்ளிகள், பருக்கள் என்பன நீக்கப்பட்டு அழகாக மாற்றப்படும். மற்றும் அனைத்துவிதமான வடிவமைப்புக்களும் மிகவும் குறைந்த விலையில் செய்து தரப்படும்.

இதைத் தவிர பூப்புளித நீராட்டு விழா, பிறந்தநாள் அழைப்பிதழ்களும் மற்றும் அனைத்துவிதமான அழைப்பிதழ்களும் வடிவமைத்துக் கொடுக்கப்படும்.

கல்யாண மற்றும் பூப்புளித நீராட்டு ஆல்பம் சிறந்த முறையில் வடிவமைத்துக் கொடுக்கப்படும்.

சிங்களத்தில் இருந்து தமிழுக்கு, மற்றும் தமிழில் இருந்து சிங்களத்திற்கும் கடிதங்கள், விபரங்கள் மொழிபெயர்ப்பு செய்து தரப்படும்.

இல.15, டாஸ் வீட், மட்டக்களப்பு.
தொடர்புகளுக்கு : +94 652224820 // +94 719105237
மின்னஞ்சல் : hanags21@yahoo.com

Sun Printers - 05, Iruthayapuram West, Batticaloa. 065-2222597